

فرجام روزگار ساسانیان

۱. افسانه راجع به عصای موریانه خورده سلیمان در کتب قصص و تفاسیر آمده است. مثلاً رجوع شود به: *قصص الانبیاء ابواسحق نیشاپوری*/۳۰۹ و ترجمه و قصص قرآن، چاپ دکتر یحیی مهدوی و مهدی بیانی ج ۲/۹۰۱.
۲. راجع به فرو ریختن کنگره ایوان و نشانه‌های دیگر که در تواریخ مسلمین علائم پیدایش و ظهور پیغمبر شمرده شده است رجوع شود به: طبری، مصری ۱۹۳۹ ج ۱/۵۸۰؛ ابن اثیر، ج ۱/۲۸۳؛ براون، *قادیخ ادبی ایران*، جلد اول، ترجمه علی پاشا صالح/۲۶۸-۷۴؛ و

۳. ادای ویرافنامه عنوان یک رسالت پهلویست در شرح یک سفر روحانی از نوع معراج که اردای ویراف - یا اردای ویراژ - نام موبدی از روحانیان عهد ساسانی دعوی کرده است و در طی آن احوال گنهکاران و نیکوکاران را در دوزخ وبهشت تصویر و توصیف نموده است. متن پهلوی آن در ۱۸۷۲ چاپ شده است و ترجمه فارسی آن به اهتمام رشید یاسمی انتشار یافته است. در باب این کتاب بلوشه (Blochet) در *یادنامه پاوردی* (Pavry) /۴۹-۵۴ مقاله‌یی محتع دارد.

۴. کلیله و دمنه پهراشاهی، طبع مجتبی مینوی/۵۵-۵۶؛ مقایسه شود با طبع عبدالعظیم قریب، چاپ چهارم/۵۰-۴۹.

۵. مقاومت یزد گرد اول و قباد پدر انوشیروان در برابر قدرت و داعیه نفوذ موبدان مشهور است؛ راجع به شاپور سوم و سیاست او در برابر موبدان رجوع شود به مقاله «Sapor III در Pauly - Wissow Fluss - Seek» و مقایسه شود با:

Noeldeke, *Tabari*/4, 70

۶. کریسنسن، ایران در زمان ساسانیان ترجمه یاسمی/۳۱۷، مقایسه شود با: Marquart, *Iranischahr*/60-63.

۷. یعقوبی، *قادیخ* ج ۱/۱۴۲ مقایسه شود با:

Noeldeke, *Tabari* /396.

۸. نامه قنسو، چاپ مینوی/۱۹

۹. همان کتاب/۲۳

۱۰. شاهنامه فردوسی، چاپ بروخیم، ج ۸/۴۸-۴۵۴

۱۱. کریسنسن، شاهنشاهی ایران، ترجمه مجتبی مینوی/۳۷-۳۲؛ ایضاً، ایران در زمان ساسانیان/۱۱۸؛ و مقایسه شود با: نامه قنسو/۱۲

۱۲. کریس‌تنسن، ایران در زمان ساسانیان/۲۶-۱۲۳
۱۳. کریس‌تنسن، ایران در زمان ساسانیان/۲۹۷
- Noeldeke, *Tabari*/77.
۱۴. کریس‌تنسن، ایران در زمان ساسانیان/۲۹۹
۱۵. ابن‌حوقل/۲۰۷؛ مقایسه شود با: کریس‌تنسن، ایران در زمان ساسانیان/۱۳۰
- Noeldeke, *Tabari*/282.
۱۶. کریس‌تنسن، همان/۳۴۴
- Messina, *Der Ursprung der Magier und die Zarathustrische Religion*, ۱۷ Roma, 1930.
- و مقایسه شود با: دیگران را نیز درین باب مورد بحث قرار داده است.
۱۷. Duchesn-Guillemain, *Zoroastre, Paris 1948*
۱۸. هینوک خرد ۷/۲۳-۴؛ و مقایسه شود با: کریس‌تنسن، هزاره‌پنجمی در ایران قدیم، ترجمه دکتر صفا/۱۴۵
۱۹. آندوزاوشنر/۴۶؛ و مقایسه شود با: کریس‌تنسن، ایران در زمان ساسانیان/۴۵۷
۲۰. کریس‌تنسن، ایران در زمان ساسانیان/۱۶۴
۲۱. دو قرن سکوت، چاپ دوم، ۹۸-۲۹۷
- Sprengling, *AJSL* 57 (1940), 197-228
- de Menasce, *SKV*. p/243.
۲۲. مقایسه شود با: دکتر زرین‌کوب، «یگانه یادوگانه در: نهشتری نه‌غربی، انسانی Herzfeld, *Kushano-Sassanian Coins*, Calcutta, 1930 .۲۳ de Menasce, *SKV*./243
- A. Godard, Y. Goodard, J. Hackin, *les Antiquités Bouddhiques de Bamiyan*, Paris et Bruxelles, 1928/47
۲۴. پوردادود/یشت‌ها، ج ۲/۲۵
۲۵. در باب این روایت هوان تسانگ رجوع شود به لوسین بووا، پرهکیان ترجمه فارسی/۳۵
۲۶. داستان خنگ بت و سرخ بت ویا به ضبط یاقوت (معجم‌البلدان ج ۱/۳۳۰) خنگ بد و سرخ بد را ابو ریحان تحت عنوان حدیث حنفی الباعیان به عربی نقل کرده (فهرست کتب محمد بن زکریا/۳۹) و عنصری نیز بنابر مشهور و به نقل عوفی آن را به نظم فارسی درآورد (لباب الالباب ج ۲/۳۲).
۲۷. در باب بوداوس و بلوه و شهرت آن در ادب فارسی و عربی غیر از مقاله در Lang (EI(2) و مقاله‌مندرج در Hastings رجوع شود به مقاله‌نگارنده این سطور در ایندو ایرانیکا در مجموعه نهشتری نه‌غربی، انسانی و مقاله محققانه هنینگ در مجموعه آن ملخ.
- Barthold, «Der Iranische Buddhismus und sein Verhaeltnis Zum Islam», ۲۹ in *Oriental Studies in Honour of C. E. Pavry*, Oxford Univ. Press 1933, pp.28-31.

۳۰. برای اطلاع بیشتر درین باب رجوع شود به رساله دکتر قمر آریان تحت عنوان آیین مسیح و قائل آن در ادب فارسی. مقایسه شود با کریس تنسن /۳۰۵؛ و همچنین به: Labourt, Christ. dans l'emp. Perse/119-25. از اسباب مزید اطمینان شاهان ساسانی به وفاداری عیسویان ایرانی شده است. نیز Spuler, Religion / 122 - 23.
- رجوع شود به: .۳۱
Brandt, Hastings, Vol 8/ 388.
- .۳۲ de Menasce, SKV / 177-96.
- .۳۳ رجوع شود به: SKV/ch XVI
- .۳۴ Dinkart, S, 200(M216-18)
- .۳۵ Jackson, Researches in Manichaeism/6. ۲۰۸
- .۳۶. تقی زاده، هانی و دین او/۳۷۹۶-۳۵
- .۳۷ Alfred Adam, Manichaismus in Religion (H.Or.)/108-109.
- .۳۸. تقی زاده، بیست مقاله/۱۴-۳۰۸؛ مقایسه شود با: هانی و دین او/ تکمله.
- .۳۹ Jackson, Zoroastrian Studies/192.
- .۴۰. تقی زاده، هانی و دین او/۲۴-۲۳، و تکمله پیج.
- .۴۱ Jackson, Manichaeism/15.
- .۴۲. بر حسب روایت ابن الندیم، مطابق تعلیم مانی، کسی که می خواهد به این دین درآید باید نخست نفس خویش را بیازماید؛ اگر آن را بر قمع شهوت و آز و ترک لحم و خمر و نکاح و برخویشتنداری از آسیب رسانیدن به آب و آتش و بر ترک جادو و ریا قادر می بیند به این دین درآید و گرن بدان در نماید. چنانکه بیرونی نیز در الایاد الباقیه می گوید مانی قائل به قدم نور و ظلمت و ازلیت آنها بود و کشن و آزار رسانیدن به جانوران و آسیب رسانیدن به آب و آتش و گیاه را حرام کرد و قانونی سخت نهاد که صدیقان یعنی گزیدگان و نیکان مانویه وزهاد آن طایفه از آن پیروی می کرده اند چون ایشار فقر و قمع حرص و شهوت و رفض دنیا و زهد در آن و روزه پیوسته و تصدق بدانچه دست دهد و تحريم ذخیره کردن چیزی جز بقدر قوت یک روز و لباس یک سال، و ترک جماع والتزام سیاحت جهت نشر دعوت و ارشاد؛ و همه این امور نشان می دهد که فنای مطلق جسم منظور واقعی او نبوده است بلکه غرض او مبالغه در تحقیر جسم و ماده بوده است. رجوع شود به مقاله «مانی» در:
- Enc.Brit. Vol 14/801-804
- .۴۳. برای تبیین بیشتر این دعوی رجوع شود به یادداشت شماره ۴۲.
- M. Molé, «Le problème des sectes zoroastriennes», Oriens 1961 Vol. ۱۳-14. .۴۴
- .۴۵. بعضی موارد شباهت که بین تعالیم مزدک با رسوم و عقاید استیهای یهود، و همچنین با تعالیم حکماء قدیم یونان مخصوصاً افلاطون هست، قابل ملاحظه است. اصرار آگایاس در دفع توهمندی وجود رابطه بین عقاید مزدک با تعالیم افلاطون بیشتر موجب تقویت گمان وجود نوعی ارتباط بین آنها تواند بود. البته اشتراک در مال

و زن نزد افلاطون هم سابقه دارد. اسنیهای یهود در توجه به امر طهارت و در اشتراک برادرانه در اموال با مزدکیان شباهت دارند. امکان تأثیر و نفوذ غیرمستقیم ابیقوریه هم درین تعالیم داده شده است. در هر صورت نفوذ نوعی هلنیسم (Hellenism) که رنگی از یهودیت داشته باشد بعید نیست.

۴۶. کریسنسن، ایوان دل زمان ساسانیان/۳۶۱-۶۴

۴۷. کریسنسن، ساسانیان/۳۶۹؛ مقایسه شود با:

Noeldeke, *Tabari*/142-43, 461

۴۸. کریسنسن، همان/۳۶۴

۴۹. کریسنسن، ساسانیان/۳۶۶-۶۷؛ مقایسه شود با:

Noeldeke, *Tabari*, /459.

Nicholson, in *Hastings*, Vol 8/599.

Duchesn - Guilemin / 188.

در هر حال به نظر می آید که صبغه شدید اباحه و Hedonism را مخالفان عمدآ به نهضت مزدک زده اند.

۵۰. بهر حال، در اوایل عهد ساسانیان هنوز بقایایی از آداب و رسوم و عقاید خاص مغان باقی بوده است. رسم قربانی ظاهرآ در زمان یزدگرد هنوز وجود داشته است چنانکه الیزیوس (Elesaeus) می گوید یزدگرد دوم بمناسبت یک فتح واداشت تعداد زیادی گاو سفید و قوچ قربانی کنند. لئونس (Leonce) هم راجع به همین دوره می نویسد: «خورشید را باین ترتیب ستایش کردند که چند قربانی با اجرای مراسم مجوس تقدیم نمودند.» مراد از مراسم مجوس ظاهرآ مناسک مغان بوده است که در پرستش مهر بکار می بردند. پرستش آفتاب هم، در مأخذ و روایات قدیم عیسویان به ساسانیان منسوب شده است. گذشته ازین، پرستش اناهیتا هم برای ساسانیان نوعی آیین موروثی بوده است. در آغاز عهد ساسانیان معبد اناهیتا در استخر مثل عهد اشکانیان اهمیت خود را حفظ کرده بود. اردشیر اول سرهای دشمنانش را بر دیوار این معبد آویخت. معبد شاپور اول در بیشاپور نیز از جهت وسایلی که در آنجا برای جریان آب در اطراف تالار مرکزی تهیه شده بود شگفت آور می نمود و حکایت از توجه خاص به ایزد اناهیتا (پروردگار آب) داشت. اجازه تبلیغ و ترویجی که شاپور به مانی داد، و علاقه‌یی که کوشانشاه به ادعای هر تسلیمی به آین بودا اظهار کرد نشان می دهد تختیین پادشاهان ساسانی برخلاف آنچه درست آمده است ظاهرآ زرتشتی خالص نبوده اند و یا لااقل در آن آین هیچ تعصب نداشته اند و بهر حال روایات زرتشتی که اردشیر با بکان را مروج دین زرتشت شمرده اند خالی از مسامحه نیست، خاصه که تاحدی نظیر همین کار اردشیر را به بلاش اشکانی هم نسبت داده اند. نیز رجوع شود به:

Ghirshman, *Iran*, p. B. London 1954 pp. 314-15.

Herzfeld, *Kushano-Sassanian Coins*, Calcutta 1930, de Menasce, .۵۱
SKV/243.

- .۵۳. Herzfeld, *Archeological Hist. of Iran*/101-102
- .۵۴. انسان روسوهمان است که آن نویسنده در آغاز کتاب امیل معرفی می کند.
- .۵۵. Jackson, *Zoroast. Studies*/226-28
- .۵۶. *Ibid*/131-42; de Menasce, *Dinkart* / 55
- .۵۷. رجوع شود به:
- de Menasce, *Dinkart*/55; Zaehner, *Zurvan*/4
- .۵۸. رجوع شود به: خانه قنس، چاپ مینوی/۴۵، مقایسه شود با:
- Zaehner, *Zurvan*/407-408, 256.
- .۵۹. یسنا ۳۰/بند ۳؛ مقایسه شود با:
- Junker, *Über Iranische Quellen* 1923/144.
- .۶۰. در باب منابع اطلاعات راجع به زروان رجوع شود به: کریستنسن، هزداپرستی (ایران قدیم)، ترجمه دکتر صفا /۱۲۳-۴۱؛ و مخصوصاً به تحقیقات و تبعات زنر در کتاب زروان (Zaehner, *Zurvan*, Part II).
- .۶۱. کریستنسن، ایران در زمان ساسانیان /۱۷۰-۷۷ و مقایسه شود مخصوصاً با:
- Zaehner, *Zurvan*/35-53.
- .۶۲. هینوگ خرد ۲۳/۴-۷؛ و رجوع شود به: کریستنسن، هزداپرستی (ایران قدیم) /۱۳۷
- .۶۳. در باب این نامه رستم که در شاهنامه بنظم آمده است نیز رجوع شود به یعقوبی ج ۲/۱۲۲ و ابن اثیر ج ۲/۳۱۷
- .۶۴. Zaehner, *Zurvan*/258-60.
- .۶۵. شهرستانی، الملل والتحل /۱۸۲ مقایسه شود با:
- Jackson, *Zoroast. Stud.*/174-75.
- Schaeder, *Studien*/238.
- Molé, M. *Oriens*, Vol 13-14.
- .۶۶. ملک الشعراه بهار، «دومین ملکه ایرانی» مجله ههر، سال هفتم ۷۳-۸۱ و ۱۸-۲۶
- .۶۷. کتاب آگاثیاس دنباله تاریخ پروکوپیوس است و شامل سرگذشت یوستینیانوس. مؤلف مزبور از مالنامه های رسمی موجود در مخازن تیسفون استفاده کرده است. مقایسه شود با: کریستنسن، ایران در زمان ساسانیان /۹۵
- .۶۸. بهار، «دومین ملکه ایرانی»، ههر، سال ۷؛ مقایسه شود با: کریستنسن /۵۲۱-۲۲
- .۶۹. خوشنوسبنده ظاهرآ بمعنی بندۀ خوشنودیست و آنرا خوشنوسبنده هم خوانده اند و بعضی پنداشته اند بمعنی پند (دهنده به) خشنو دیست یعنی کسی که مردم را پند می دهد به اینکه خشنود باشد. رجوع شود به:
- Spiegel, *Iranische Alt.* Vol 3/531
- .۷۰. کریستنسن، ایران در زمان ساسانیان .۲۸۶
- .۷۱. این احتمالی است که اشتراق نسبت سوری - در نام ماهوی سوری - القاکرده است. مقایسه شود با:
- Noeldeke, *Tabari*/439.
- .۷۲. یعقوبی ۲/۱۶۰؛ مقایسه شود با: بیست مقاله قزوینی، ج ۱/۱۰۷
- Noeldeke, *Aufsaetze*/134 .۷۳

اسلام در هد

۱. در باب جاهلیت و نظر اسلام راجع به آن رجوع شود به:

Weir, T. H., «Djahiliya», *EI* (I), Vol 1/1027-28.

Goldziher, *Muhammedanische Studien*, 1/219 Sqq.

بحث در باب جاهلیت عرب درین کتاب البته مورد نظر نیست؛ مع ذلك برای فهم مقدمات تاریخ اسلام اطلاع اجمالی در باب آن لازم است. از مأخذ مهم درین باره کتاب الاصنام ابن کلبی است که با مندرجات سیره ابن هشام و تفاسیر و کتب ادب و شعر مثل کتاب العقد الفرید و کامل و المستطرف و تواریخ مشهور مانند تاریخ یعقوبی، تاریخ طبری، و کتب مسعودی باید منطبق و تکمیل بشود. برای مفهوم مردم و شرف در نظر اعراب جاهلی رجوع شود به:

Goldziher, *Muham. Stud.*, Halle 1888-89 Vol 1.

Farés, *L'honneur chez les Arabes avant l'Islam*, Paris 1932

و در باب پت پرستی اعراب جاهلی غیر از تحقیقات Wellhausen که درین باب کتاب مستقلی دارد (برلین ۱۸۹۷) تبعات Noeldeke در دائرة المعارف هستینگس / ج ۱ ص ۶۵۹-۷۳ و ملاحظات Weir در مقاله مذکور در فوق فوق العاده مفید است. همچنین رجوع شود به:

Pigulevskaya: *Araby Vlv. Po Sirijskim istocnikam* Leningrad 1941.

راجع به اعراب قرن ششم بر حسب مأخذ سریانی، که مخصوصاً از جهت توجه به احوال اجتماعی آنها قابل ملاحظه است؛ و نیز به:

C. Ryckmans, *les Religions arabes préislamiques*, Paris 1947.

و خواننده بی که در زبان فارسی جویای اطلاعات اجمالی باشد مراجعه کند به: دکتر علی اکبر فیاض، تاریخ اسلام، چاپ اول/ ۳۹-۴۲

Goldziher, *Mub. Stud.* 1/177-89

۳. اخبار رواة شعر در باب ایام عرب پراست از خلط و مبالغه. رجوع شود به:

Ahlwardt, *Bemerkungen über die Aechtheit der Alten Arabischen Gedichte*, Greifswald 1872.

Nicholson *Lit. Hist. of Arabs*/133-34

مقایسه شود به: نقد ادبی چاپ اول/ ۴۲-۴۶

۴. با آنکه بعضی محدثین در روایات هشام طعن کردند (تاریخ بغداد ۱۴/۴۶) و در اغانی (۹/۱۹) نیز به اکاذیب او اشارت رفته است، غالب منقولات وی با تحقیقات جدید موافق است. رجوع شود به: Gibb, «Tarikh» in *EI* (I), supp. 5 p. 234

۵. کتاب *Arabica* تألیف اورانیوس (Uranius) یونانی نمانده است اما بعضی قطعات آن در

- کتاب اصطفانس بوزنطی (Stephanus Byzantinus) نقل شده است. در باب تحقیقات جدید و کشفیات راجع به قوم عرب در سالهای اخیر رجوع شود به مقاله *EI* (2/I) در A. Grohmann و همچنین در باب اعراب مراجعه شود به مآخذ ذیل:
- W. Lesch, *Arabien, München* 1931.
- R. Sanger, *The Arabian Peninsula*, New York, 1954.
- مقایسه شود با: فؤاد حمزه، قلب جزیرة العرب، قاهره ۱۳۵۲هـ
- عمر رضا کحاله، جغرافیه شبہ جزیرة العرب، دمشق ۱۳۶۴هـ
۶. Sprenger, *Alte Geographie Arabien*, Berlin 1875/9 مقایسه شود با:
- Wellhausen, *Skiz.*, VI/26.
- به حال در مآخذ قدیم سبائی نام یمن بصورت یمنات ویمنت ذکر شده است. رجوع شود به: جوادعلی، العرب قبل الاسلام، ج ۳۶-۳۷/۳-۴، مقایسه شود با:
- Grohmann, *EI* (I) Vol IV, p.1155
- Lammens, *l'Islam*/6-7 :
۷. رجوع شود به .۸
- ibid .۹
- Hitti, *History of Arabs*/17 .۱۰
- A. Kennett, *Bedouin Justice*. Cambridge 1925, pp. 27,45.
- M. Watt, *Muhammad at Mecca*/17
۱۱. حدیث نبوی: اکرموا عتمکم النخله فانها خلقت من الطین الذي خلق منه آدم. السیوطی، حسن المحاضره ۲۵۵/۲. وجود نقش نخل در الواح قدیم حمیری نیز حکایت از قدمت تکریم نخل نزد قوم دارد.
- Hitti, *History of the Arabs*, 6th ed./19 .۱۲
۱۳. برای نمونه کثرت اسماء شتر و آنچه متعلق بدان است رجوع شود به کتب لغت مثلاً:
- السامی فی الاسماء، الباب الرابع عشر، طبع طهران ۶۷-۶۲ و اصمی نیز در کتاب الابل اینگونه لغات را جمع آورده است.
۱۴. آیا شیر نزد بعضی قبایل عرب «توتم» بشمار می آمده است؟ بی شک مجرد وجود نامهایی مثل عبدالاسد این معنی را نمی رساند. مقایسه شود با:
- Noeldeke, «Arabs», in *Hastings*, Vol I/662
۱۵. در باب ضب و خوردن آن، که اعراب بسبب آن بعدها مورد طعن شعوبیه هم واقع شده اند رجوع شود به: دمیری، حیوة الحیوان، ج ۲/۸۱-۷۷
۱۶. استعمال لفظ عرب به معنی بدوى و اهل بادیه در السنّه قدیم سامی سابقه دارد.
- Hitti, *History of the Arabs* 6th ed./41.
۱۷. Herodotus, Hist BookIII, ch. 8 مقایسه شود با:
- Hitti, *History of the Arabs*/27.
۱۸. جرجی زیدان، تاریخ آداب اللنه (الطبعة الثانية) ۱۶۸-۱۶۷/۱؛ مقایسه شود با:
- تاریخ التمدن الاسلامی، ۴۱/۳ و ۴/۲۰-۱۷؛ احمد امین، ضحی الاسلام، ج ۲/۴۹-۳۴۵

۱۹. خفیر القوم مجیرهم الذى يكونون فى فضائله . اداموا فى بلاده. لسان العرب ج ۵/۳۳۷؛
مقایسه شود با: Lammens, *La Mecque* /27.
۲۰. مهمان نوازی و جوانمردی را از کثرت خاکستر مطبخ قیاس می کرده‌اند. فى المثل
گفته شده است فلان کثیر رماد القدر، هو عظيم الرماد، هو كثير الرماد و فى حديث
ام زرع بنت اكيم بن ساعده زوجى عظيم الرماد اي كثير الاضيف لان الرماد يكثير
بالطبع. لسان العرب ج ۲/۱۶۷.
۲۱. Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs* /79.
۲۲. قرآن، سورة النحل (۱۶) / ۵۸-۵۹، رجوع شود به تفاسیر، مثل ابوالفتوح، ج ۶/
Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs* /91
۲۳. درباب ادب جاهلی و انعکاس روح دیانت در آن رجوع شود به:
Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs* /79-83, 139.
۲۴. حیاة ثم موت ثم نشر حدیث خرافه یا ام عمرو، شهرستانی، ملل و نحل، کورتن/ ۴۳۳.
۲۵. قرآن یس (۳۶)/ ۷۸؛ مقایسه شود با ابوالفتوح ج ۴/ ۱۹-۴۱۸؛ این عرب را بعضی
ابی بن کعب وبعضی نضر بن حارثه گفته‌اند. بلاذری، انساب الاشراف / ۱۳۷، ۱۴۳؛
درباب وجه استدلال بر حشر در قرآن و مقایسه آن با اقوال دیگر اهل کتاب رجوع
شود به: Tor Andrae, *Les origines de l'Islam* /168-80.
۲۶. یخبر ناالرسول بان منجی و کیف حیاة اصداء و هام. انساب الاشراف / ۳۰۷؛ ابن هشام
۵۳۰-۳۱؛ بیان الادیان / ۱۱؛ در باب هام و اصداء در مسعودی و لسان العرب
تفصیلاتی هست. نیز رجوع شود به: جوادعلی، قادیخ العرب قبل الاسلام، جزء ۵/ ۳۹-۳۷.
۲۷. المستظرف ج ۲/ ۹۶ مقایسه شود با:
Dozy, *l'Hist. de l'Islamisme* /10-15.
۲۸. ابن الكلبی، الاحنام / ۳۲؛ مقایسه شود با: المستظرف ج ۲/ ۹۶
- Noeldeke, «Arabs», in *Hastings* /665
۲۹. منات که در واقع خداوند قضا و حاکم بر مرگ و سرنوشت پنداشته می شده است
بت او س و خزر بوده است و معبدش هم در خالک فدک قراردادشده است. بهر حال وجود
اسمای متعدد که باتام این بت ترکیب شده است نشان می دهد که پرستش این بت در
بین سایر قبایل نیز انتشاری داشته است. رجوع شود به قرآن ۱۵/ ۵۳؛ احنام کلبی /
۱۳؛ مقایسه شود با:
- Noeldeke, «Arabs», in *Hastings* /661-62.
۳۰. پطره یا پتره لفظ یونانی است بمعنی سنگ و آن ترجمة لفظ سلح یا سالع عبری است
که در توراة آمده (اشعياء ۱۶/ ۴۲، ۱۱/ ۴۹) ارمیا ۱۶/ ۴۹ و غیر از اینها) و گفته‌اند در
عربی مرادف است با الرقیم، و امروز محل آن سرزمین را که بین اریحا و جبل سینا
واقع بوده است وادی موسی خوانند. نیز رجوع شود به: قاموس الكتاب المقدس،
ج ۱/ (سالع)؛ تقی زاده، عربستان، قسمت هفتم / ۳-۴. همچنین نگاه کنید به:
- Hitti, *Hist. of the Arabs*, chap VI.
- Porphyry, *de Abstin.* II, 56

۳۳. این روایات را اسحق انطاکی (Isaac of Antioch)، پروکوپیوس (Procopius) و نیلوس (Nilus) آورده‌اند و جزئیات روایات آنها البته قابل اعتماد نیست. آیا رسم زنده بگور کردن دختران هم که در جاهلیت وجود داشته است بقایایی ازیک نوع رسم قربانی بوده است؟ ظاهراً بعید نیست، رجوع شود به:

Noeldeke, «Arabs», in *Hastings*/669.

۳۴. در ادوار نزدیک به عهد اسلام قربانیهایی که اعراب تقدیم می‌کرده‌اند عبارت از شتر، گوسفند، ویز بوده است. اما وجود رسم قربانی کردن انسان‌درین ادوار نزدیک به عهد ظهور اسلام بعید نیست، مقایسه شود با:

Noeldeke, *Sketches from Eastern History*/8-9.

۳۵. قول ربرتسون سمیث راجع به وجود تو تمییم نزد عرب در کتاب ذیل بیان شده است:
R. Smith, *Kinship and Marriage in Early Arabia*, 1885
در «أنساب العرب القدماء»، ضمن تاریخ التمدن الاملاکی، طبع جدید جزء ۳/۷۷-۲۴۰، این قول را به دلایل مختلف رد کرده است.

F. Challeye, *Pet. hist. de grandes religions* /249.

۳۷. در باب جن و عقاید عامه مسلمین راجع به آن، رجوع شود به مقاله نگارنده در مجله مخفی دوره ۱۱/۱۱-۵۰؛ همچنین مقایسه شود با:

Van Vloten, «Daemonen, Geister und Zauber bei den Alten Arabern»
in *WZKM* VII, VIII.

Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs*/ 71-141

۳۹. جرجی زیدان، تاریخ التمدن الاملاکی ۳/۳۳-۲۸.

۴۰. جرجی زیدان، تاریخ آداب اللغة (الطبعة الثانية ۱۹۴۶) ج ۱/۱۶۵.

۴۱. دکتر فیاض، تاریخ اسلام (چاپ دوم) /۱۶-۱۳؛ مقایسه شود با جرجی زیدان،
العرب قبل الاسلام، چاپ سوم ۱۱۵-۴۹.

۴۲. جرجی زیدان، تاریخ التمدن الاملاکی ۱/۱۸ و ۴/۲۳؛ مقایسه شود با تقی زاده،
عربستان، قسمت دوم ۱۹.

۴۳. مع‌هذا بمحض بعضی اقوال، اهل پطره و تدمر نبطی واقعی نبوده‌اند. رجوع شود
به: تقی زاده، عربستان، قسمت هفتم ۳-۴ و مخصوصاً ۱۱-۸.

۴۴. رجوع شود به تقی زاده، عربستان، قسمت چهارم ۲۸-۲۶؛ مقایسه شود با:
Mordtmann, «Himyar», *EI* (I) (English) Vol 2/311

۴۵. Beeston, «Abraha», *EI* (2). ۴۶. قسمت پنجم ۳۴-۳۳، قسمت پنجم ۱۱-۱۰
Beeston, «Abraha» *EI* (2)

۴۷. تقی زاده، عربستان، قسمت پنجم ۱۲-۱۱.

Noeldeke, *Die Ghassanischen Fürsten aus dem Hause Gafna's*, Berlin ۴۸
1887.

۴۹. در باب یوم حلیمه رجوع شود به: هجوم الامثال میدانی، طبع طهران ۱۲۹۰/۲۸-۶۲۷.

۵۰. وصف جالبی که حسان از دربار ملوک غسان کرده است در کتاب الاغانی (۱۶/۱۵) آمده است و خالی از تحریف و مبالغه نیست، نیز رجوع شود:

Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs*/53.

۵۱. داستان جبلة بن الایهم در غالب کتب تاریخ آمده است. مثلاً رجوع شود به: بلادزی، فتوح/۱۳۶ و ۱۳۵؛ اغاني ۱۴/۸-۲؛ طبری ۱/۲۳۴۷ و ۲۰۶۵-۶؛ مقایسه شود با:

Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs*/51.

۵۲. حیره بمعنی اردو و خرگاه از زریشه آرامی *hérta* بمعنی حرم و حریم و صومعه است. سریانیها حیره را «مدینه عرب» و «حیره نعمان» می‌خوانده‌اند. رجوع شود به:

Rothstein, *Die Dynastie der Lakhmiden*/9.

Buhl, *EI* (Eng.) Vol 2/314.

Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs*/38.

جرجی زیدان، العرب قبل الاسلام/۲۲۳.

۵۳. تقیزاده، عربستان، قسمت هشتم/۱۹-۱۸.

۵۴. برای عنوان کتاب و تشنین رجوع شود به: یادداشت شماره ۵۲؛ و از کتاب نولد که مکرر درین یادداشتها یاد شده است.

۵۵. رجوع شود به: یادداشت شماره ۶۴.

۵۶. تقیزاده، عربستان، قسمت هشتم/۲۱.

۵۷. تقیزاده، عربستان، ۳/.

۵۸. در باب زندقه در بین قریش، که ظاهر آاز حیره گرفته‌اند رجوع شود به ابن قتیبه، المعاوی

۲۷۳-۲۷۴/.

ابن رسته، الاعلاق النفیسه، ۲۱۷/؛ ۲۱۷/؛ Tor Andrae, *Mohammad*/105

۵۹. تواریخ ایام ۴۳-۴۳/۴. دوزی تاریخ مهاجرت بطون شمعون را حدود سال هزار ق. م. می‌داند و مار گولیوٹ آن را مربوط می‌داند به حدود هفتاد سال ق. م.:

Dozy, *Die Israeliten Zu Mekka*/98, 40.

Margoliouth, *The Relation Between Arabs and Israelites Prior to the Rise of Islam*/51.

بعضی اصلاً در وجود بطون شمعون و در امکان وقوع مهاجرت دسته جمعی آنها تردید کرده‌اند اما رأی غالب آنست که این هجرت وقوع یافته است. بهر حال از موضع مختلف قلمود مستفادمی شود که مقارن اوایل تاریخ میلادی، یهود در عربستان و مخصوصاً در شمال آن وجود داشته‌اند.

۶۰. دکتر اسرائیل ولفسون، *قادیخ اليهود في بلاد العرب*، طبع مصر ۱۳۴۵ق/۵؛ مقایسه شود با:

Margoliouth op. cit. /51؛ Dozy/op. cit. 66-68.

۶۱. در باب روابط یهود و اعراب غیر از تحقیقات مار گولیوٹ، دوزی، و دکتر اسرائیل

ولفنسون که ذکر آنها در فوق گذشت رجوع شود به:

Lammens, «Les Juifs à la Mecque» RSR, VIII

Buhl, *Das Leben Muhammads* /19

.۶۲

۶۳. این که یهود در مکه کنیسه و مدرسه نداشته‌اند از اینجا بر می‌آید که مشرکین قریش، بنابر مشهور، نضرین حارث و عقبه بن معیط را نزد احبار مدینه فرستادند تا برای احتجاج با محمد از آنها یاری بجویند (ابن‌هشام ۱/۲۷۴) و سؤال راجع به ذی‌القرنین و اصحاب کهف و حقیقت روح را آنها به‌این‌فرستادگان آموختند. البته اگر یهود در مکه کنیسه و معبد و مدرسه داشته بوده‌اند دیگر چه لزوم داشت قریش به احبار مدینه متوجه شوند؟ حقیقت آنست که پر خلاف دعوی لامنس، تعداد یهود مکه در آن زمان قابل ملاحظه نبوده است. رجوع شود به: اسرائیل و لفنسون، تاریخ اليهود/۹۴؛ مقایسه شود با:

Watt, *Muhammad at Mecca*/27.

۶۴. اگر چه مشکل است مطلق نصرانیت ملوک حیره سبب خشم خسرو شده باشد، بعيد نیست که تمایل نعمان به مذهب نسطوری سبب خشم دربار خسرو- که محبوبه اش شیرین و طبیب مخصوصش جبرئیل هردو مذهب یعقوبی داشته‌اند - نسبت به نعمان شده باشد. رجوع شود به: تقی‌زاده، عربستان، قسمت هشتم/۲۲.

۶۵. لویس شیخو، شعراء النصرانیه، بیروت ۱۸۹۰/۲۵۱؛ مقایسه شود با:

Tor Andrae, *Mohammad*/25.

۶۶. در باب این نضرین حارث که در قرآن (۸/۳۱) نیز بدرو اشارت رفته است، رجوع شود به ابن‌هشام/۱۹۱، ۲۳۵؛ و انساب الاشراف/۱۴۲، ۴۴، ۱۳۹-۴۰؛ نیز مقایسه شود با:

Buhl, *Muhammad*/71, 163.

۶۷. نام جمعی از حنفاء قدیم عرب در کتب آمده است؛ مثلاً رجوع شود به: ابن‌هشام/۱۴۳-۴۹؛ معادر این قتبیه/۲۸-۳۵. در قرآن نیز دین ابراهیم، حنیف خوانده شده است. مع ذلك در این که مراد از حنیف مذکور در قرآن چیست جای بحث است. برای تفصیل بیشتر رجوع شود به:

Tor Andrae, *Mohammad*/III.

M. Watt, *Muhammad at Mecca*/162-64.

۶۸. در باب آیات قرآنی که متضمن تخریف و انذار و ذکر جهنم و عذاب و قیامت است رجوع شود به:

تفصیل آیات القرآن الحکیم، طهران ۱۳۳۴/۱۵، ۴۵۸، ۳۹۵-۴۰۵.

۶۹. در باب سوگنهای قرآن و معانی آنها رجوع شود به: سیوطی، الاتقان، چاپ قاهره ۱۳۶۸/۲-۳۵.

۷۰. قرآن، سوره بقره (۲)/۱۷۶.

۷۱. قرآن، سوری (۴۲)/۳۷.

Buhl, *Muhammad*/367

.۷۲

Margoliouth, «Mohammad», in *Hastings*, Vol 8/872

.۷۳

۷۴. روایات عروه که هشام بن عروه و ابن شهاب الزهری از وی نقل کرده‌اند در کتب مغازی و سیر بسیار است. عروه بمحض اخبار نخست از مخالفان بنی امیه بوده و در مسجد مدینه غالباً با علی بن حسین می‌نشسته است، اما بعدها مورد اکرام و توجه خاص خلیفه عبدالملک شده و عبدالملک او را بر تخت خویش نشانده است. احتمال دارد ارتباط با عبدالملک که در واقع رسالت مورد بحث را عروه به خواهش او تألیف کرده است در روایت او خالی از تأثیر نباید، بهر حال هر چند صحبت انتساب رسالت به عروه بن زیبر مقبول است در آن رنگ جانبداری از سیاست اموی مشهود است. رجوع شود به: طبقات ۱۳۵/۵؛ اغانی ۴۵/۱۶؛ و مقایسه شود با:

M. Watt, *Muhammad at Mecca*/180-82.

M. Watt, *Muhammad at Medina*/336-38.

۷۵. در باب ارزش روایات و اخبار مذکور در کتب سیره و مغازی راجع به دوره قبل از هجرت بین اهل تحقیق خلاف است. نظر لامنس که تقریباً تمام این روایات را مردود می‌شمارد نزد نولدکه و غالب محققان مبالغه‌آمیز است. قول گلدتسیهر هم در باب تداول جعل و وضع اگر تاحدی در آنچه مربوط به اهل ذمه است درست باشد بهر حال تصور آنکه بعد در جعل و وضع اخبار تاریخی کوشیده باشند بعید است. با اینهمه در استفاده از این روایات حداکثر دقت و احتیاط لازم است.

Buhl, *Muhammed*, / 374.

M. Watt, *Muhammad at Mecca*/XI-XIII.

۷۶. لشکر کشی ابرهه به مکه که سال وقوع آن نزد عرب به عام الفیل معروف بوده است بمحض روایت پروکوپیوس ظاهراً به تحریک و فرمان امپراتور بیزانس و در واقع یقصد تهدید خسرو انسروان اتفاق افتاده است. بنابراین باید بین سالهای ۵۲۰ تا ۵۶۲ میلادی روی داده باشد. اما اگر درست است که آغاز دعوت محمد مقارن چهل سالگی او و بهر حال سیزده سال قبل از هجرت به شرب بوده است ولادتش باید در حدود سال ۵۷۵ یا ۵۷۶ واقع شده باشد که دست کم هفت و هشت سالی بعد از عام الفیل می‌شود. بهر حال، این که ولادت محمد در عام الفیل روی داده باشد باقراً این و روایات تاریخی دیگر سازگار نیست. رجوع شود به:

Tor Andrae, *Mohammed* /31-32.

۷۷. روایتی هم هست که در وفات عبدالله بیست و هشت ماه داشت.

Buhl, *Muhammad*/116.

۷۸. بطليموس نام مکه را Makoraba ضبط کرده است و آن را محققان از ریشه دانسته‌اند که در لهجه‌های جنوی عربی - چنانکه در زبان جیشی نیز - بمعنی قدسی و مقدس است و ازینجا احتمال داده‌اند که جنبه مذهبی شهر بسیار قدیم است. رجوع شود به:

Buhl, *Muhammad*/103.

M. Watt, *Muhammad at Mecca*/3

ibid./8

- .۸۱. بلاذری، انساب الاشراف/۶۱-۶۵؛ ابن‌هشام/۱۴۳.
- .۸۲. يا ايها الذين آمنوا لاتاكلوا الربوا اضعافاً مضاعفة... قرآن/۳۱؛ مقایسه شود با: کنزالعمال ج/۲۱۶-۲۱۵ و ۲۳۱.
- .۸۳. Lammens, *La Mecque à la veille de l' Hégire*/146.
- .۸۴. Strabo, *Geogr.* XVI, C. IV, 23
- Lammens, *Islam*/20.
- Lammens, *La Mecque*/27.
- .۸۵. جرجی زیدان، آداب اللغة/۲۰۰ قادیین التمدن الاملاکی ۳/۵۹.
- .۸۶. در هر حال از جهات عمدۀ مخالفت قریش با اسلام - غیر از میل به الحاد و بی اعتقادی و محافظه کاری آنها - می‌توان این نکته را ذکر کرد که شاید بگمان آنها اعتقاد به خدای واحد قدرت و اعتبار مکه را محدود می‌کرده و به تجارت آنها لطمه می‌زده است. رجوع شود به: Buhl, *Muhammad*/153.
- Gibb, *Mohammedanism*/26.
- .۸۷. Sprenger, *Muhammed* I/170f; Buhl, *Muhammad*/114.
- .۸۸. نظری واقعه شرح صدر را درباره امیة بن ابی الصلت هم نقل کرده‌اند:
- Goldziher, *Abb. Zur Arab. Phil.* I/ 2-3.
- درباب احتمال آنکه واقعه شرح صدر را از روی سوره المنشرح ساخته‌اند رجوع شود به: Buhl, «Muh», in *Sh. El*/390-403
- Guillaume, *Islam*, Ch. II/25
- Nicholson, *Lit. Hist. of Arabs*/147.
- .۸۹. بر حسب نقل ابن بکر از او در کتاب المغازی که نسخه‌یی خطی در جامع القراءین فاس از آن موجود است. رجوع شود به:
- Guillaume, *New Light on the Life of Mohammed*.
- .۹۰. زید بن حارثه معروف به زیدالحب را خدیجه به محمد بخشید و محمد در آن هنگام ظاهراً بهیچوجه غلام شاب نبوده است. رجوع شود به: اسدالغابه ۲/۲-۲۷؛ بلاذری، انساب الاشراف/۴۶۷؛ درباب اصل روایت هم که تجدیر محمد از پرستش اوثان باشد رجوع شود به: یعقوبی، تاریخ، طبع نجف ج/۲-۱۶.
- .۹۱. عبد مناف در نام پدر عبدالمطلب نیز بنابر مشهور از جهت تبرک به‌اسم مناف بوده است: انساب الاشراف/۵۲؛ نیز مقایسه شود با: قرآن/۳۱-۳۲.
- Buhl, *Muhammad*/117 .۹۲
- Buhl, *Muhammad*/118. .۹۳. ابن‌هشام/۱۱۴ f؛ طبری/۱۱۲-۱۱۲۳؛ ۱۱۲۷ و ۱۱۲۹.
- Buhl, *Muhammad*, /118؛ Tor Andrae, *Mohammed*/35. .۹۴
- .۹۵. قرآن، سوره العلق (۹۶).
- .۹۶. یعقوبی، تاریخ، ج/۲-۱۶.

.۹۷. قرآن، ۳۷/۲-۱.

.۹۸. قرآن، سوره‌الضحى ۹۳/۳.

.۹۹

Dozy, *Hist. de l'Islamisme*/22-25

Sprenger, *Leben und Lehre des Muhammeds*, Berlin 1861 1/207-39

مقایسه شود با: M. Watt, *Muhammad at Mecca*/52 که مثل گیوم، Hysteria muscularis و Epilepsie (*Islam*/۲۵) وجود و نسبت بیماری‌هایی از قبیل را رد کرده است. بسیاری از محققان اروپا، چنانکه Watt بدرستی گفته‌است، هر جا در بیان احوال محمد به تأویل یا تفسیری دست یافته‌اند که متضمن ایراد و اعتراضی بر او باشد بر همان تأویل و تفسیر تکیه کرده‌اند. حقیقت آنست که امروز اینگونه تفسیرها دیگر از لحاظ علمی برای تبیین حالت وحی کافی نیست.

.۱۰۰. جهت مزید اطلاع درین باب رجوع شود به:

Tor Andrae, *Mohammad*/47-53

M. Watt, *Muhammad at Mecca*/52-58.

Guillaume, *Islam*/25-26.; M. Watt, *Muh. at Mecca*/52. .۱۰۱

.۱۰۲. قرآن، سوره هود ۱۱۵/۲۹.

.۱۰۳. در باب اول کسی که اسلام آورد و نیز در باب تعداد سابقین اختلاف است، مثلاً رجوع شود به: بلاذری، *اسناب الاشراف*/۱۱۲-۱۱۴؛ نیز مقایسه شود با:

Buhl, *Muh.*/149-52.

.۱۰۴. اعمال رسولان ۱۹/۲۹-۲۴ مقایسه شود با: Guillaume, *Islam*/31

.۱۰۵. رجوع شود به: Buhl, *Muh.*/154-55

.۱۰۶. رجوع شود به یادداشت شماره ۶۶.

.۱۰۷. داستان غرائیق را ابن سعد نقل کرده است اما این داستان نه از لحاظ تاریخ درست می‌نماید نه از جهت دقایق نفسانی، کائناً آن را به این صورت که هست قابل قبول نمی‌شمارد. رجوع شود به: Buhl, *Muh.*/178.

Watt, *Muh. at Mecca*/101-109.

Tor Andrae, *Moh.*/19-21.

.۱۰۸. اگر درست باشد که شکستن سد مأرب از اسباب عمدۀ مهاجرت این دو قبیله یمانی بوده است تاریخ مهاجرت آنها به یشرب قدری جدیدتر خواهد بود. رجوع شود به: تقی زاده، عربستان، قسمت پنجم ۲۲/۶۴-۶۵؛ Hitti, *Hist. of Arabs*/64-65: مقایسه شود با عمر رضا کحاله، معجم قبائل العرب ۱/۵۰-۵۱ و ۴۳-۴۲.

.۱۰۹. Buhl, *Muh.*/295-296 M. Watt, *Muh. Mecca*/345-47.

.۱۱۰. قرآن ۱۱۵/۲-۱.

.۱۱۱. بعضی احتمال داده‌اند که مسیلمه حتی قبل از بعثت پیغمبر دعوت خویش آغاز کرد اما قبول این دعوی مشکلات دارد. در باب فعالیت مدعیان نبوت از قبیل مسیلمه

و اسود یمنی و دیگران. مواد مختلف در تواریخ هست. رجوع شود به:

Margoliouth, *JRAS*/485.

Buhl, *Muh.*/99.

Barthold, «Museylima», in *Izvestiya Akademii Nauk*, 1924.

۱۱۲. بر خلاف دعوی Morozov Klimovich دانشمندان معاصر روس که محمد را شخصی موهوم پنداشته‌اند (رجوع شود به: Islam and Russia / 48-49) محمد چنانکه ارنست رنان بدرستی گفته است تنها پیغمبری است که شریعت او در بحبوحه روشنایی تاریخ بوجود آمده است و احتمال آنکه وجودی موهوم باشد چنانکه درباره بعضی دیگر از بزرگان احتمال رفته است— درباره وی بکلی منتفی است.

۱۱۳. رجوع شود به: Buhl, *Muh.*/356-58

M. Watt, *Muh. at Mecca*/332

. ۱۱۴

Guillaume, *Islam*/79

. ۱۱۵

۱۱۶. طه حسین، الشیخان/۴۶-۴۲.

۱۱۷. درباب ابو عبید جراح رجوع شود به: طبقات ابن سعد ج ۳؛ ابن اثیر ج ۲؛ اسد الغابه ج ۵۰؛ ابو شر دولابی، کتاب الکنی و الاسماء ج ۱؛ ابو عبیده در تعیین ابو بکر به خلافت با او کمک کرد و در وقت عمر گفته شد که اگر ابو عبیده زنده بود خلافت می‌یافتد. دوستی و همکاری بین ابو عبیده را با ابو بکر و عمر به اتحاد ثلثه تعبیر کرده‌اند. رجوع شود به:

Lammens, *Le Triumvirat Abou Bakr, Omar et Abou Obaida*.

Lammens, *La Mecque à la veille de l'Hégire*/226-28. . ۱۱۸

۱۱۹. قبول اطاعت قریش برای این اعراب که بعنوان رده برخاسته بودند مشکل بوده است و اینهادر واقع پرداخت زکوہ را بمنزلة ادائی باج به قریش می‌شمرده‌اند. حطیثه یا برادرش (طبری ۱/۱۸۷۵) درین باب گفته است:

فیا عجبًا مابال دین ابی بکر	اطعنا رسول الله اذکان صادقاً
قتلک و بیت الله قاصمة الظهر	ایور ثنا بکراً اذامات بعده

(دیوان ۱۲۷۸/۳۲۹)

درbab اهل رده برای اطلاعات بیشتر رجوع شود به قطع من کتاب الرده، لاپی زید و ثیمه بن موسی، طبع و ترجمه آلمانی بقلم ویلهلم هونرباخ، چاپ ماینتس ۱۹۵۱؛ Wellhausen, *Skizz. und Vorarb.* VI/7-37.

۱۲۰. رجوع کنید به: Caetani, *Annale*, II 549-831.

M. Watt, «Abu Bakr», *EI* (2).

۱۲۱. رجوع شود به: «Levei della Vida», in *Sh. Enc. of Islam*/600-601.

۱۲۲. طه حسین، الشیخان/۱۰۹۱۰.

۱۲۳. خلیفه در واقع خلاصه عنوان خلیفه رسول الله بوده است که اول دفعه برای ابوبکر بکار رفته است و عمر خود را خلیفه خلیفه رسول الله می‌شمرده است. عنوان خلیفه الله که در حق هشمان (دریک مرثیه منسوب به حسان) و بعضی خلفای دیگر بکار رفته است در اصل عنوان آدم ابوالبشر بوده است (قرآن ۲/۳۰). در باب احکام و شروط خلافت رجوع شود به: ماوردی، الاحکام السلطانیه، قاهره ۱۲۹۸؛ ابن خلدون، مقدمه، بیروت ۱۹۵۶؛ ابن حزم، الفصل ج ۴، قاهره ۱۳۲۷؛ محمد رشید رضا، الخلافه، قاهره ۱۹۲۴.

Von Kremer, *Geschichte der Herrschenden Ideen Des Islam*, 2 te Ausgabe 1961/392-455.

Barthold: *Khalif i Sultan*, 1912.

Rosenthal, *Political Thought in Islam*.

وبحث وانتقاد راجع به نظر بارتولد در باب خلیفه وسلطان در:

Der Islam, VI, 1916/350.

۱۲۴. طه‌حسین، الشیخان/۱۱۶.

۱۲۵. ابن‌اثیر، الكامل، طبع مصری ۳۲/۳-۳۱.

Goldziher, *Dogme et loi*/112-13

۱۲۶.

ibid./254

۱۲۷

۱۲۸. البته احتیاج مادی که از لوازم وضع اقتصادی عربستان بوده است از عوامل عمده هجوم اعراب بشمارست. از بلاذری (فتح/۱۰۷) بر می‌آید که ابوبکر در فرستادن لشکر به شام آنها را مخصوصاً بوسیله امید دادن به غنایم تشویق کرد و از جواب رستم به مغیرة بن شعبه نیز (فتح/۵۷-۲۵۶) چنین مستفاد می‌شود که محرک تاخت و تاز اعراب گرسنگی آنها پنداشته می‌شده است. و همین معنی است که دریک شعر از حماسه ابو تمام (۷۹۲) آمده است:

ولكن دعاك الخبز احسب والتمر فما جنت الفردوس هاجر تبتغى

Caetani, *Annal* II/399-405, 543.

نیز رجوع شود به:

Goldziher, *Dogme*/113.

۱۲۹. مجال زندگی تعبیریست از آنچه جنگ بارگان عصر ما آن را Lebensraum خوانند و بهانه‌یی شد برای خونریزیهای شرم‌انگیز موسوم به جنگ جهانی دوم.

Goldziher, *Dogme*/114

۱۳۰

۱۳۱. برای بحث و تدقیق بیشتر در باب علل سقوط ساسانیان رجوع شود به: عبدالحسین-زرین کوب، *دوقرن سکوت*، چاپ دوم، طهران ۱۳۳۶؛ سعید نقیسی، «علل انفراض تمدن ساسانی»، مجله پیام نوین، طهران ۱۳۳۷.

Caetani, «La Cause della decadenza dell'impero Sassanido alla Vigilia dell'Invasione araba» in *Rivista Stor - Crit. delle SC. teol*, 1907.

ع

عرب در ایران

۱. در باب نقد روایات سیف بن عمر رجوع شود به:

Wellhausen, *Skizz. und Vorarb.* VI/3-7, 76-78, 81-83, 101-103.

اهل حدیث نیز غالباً او را چندان ثقة نمی‌دانسته‌اند چنانکه ابن‌حجر در تهذیب نقل می‌کند که اورا تضعیف کرده‌اند. نیز مقایسه شود با: احمد‌امین، ضحی‌الاسلام ۲/۴۳-۴۲، ۳۴۲-۳۴۳؛ مرتضی‌العسکری، عبدالله بن‌مساء، نجف/۱۹۵۶ مخصوصاً ص ۲۰-۱۷.

۲. تجادب الامم ج ۷/ص ۲۱-۲۵؛ همچنین این واقعه را در مورد مثنی بن‌حارثه در دوره بعد از عزیمت خالد به شام هم آورده‌اند. مقایسه شود با: ابن‌اثیر، الكامل، ج ۲/۲۸۵.

۳. اینگونه مفاخرات در شعر کسانی مثل اعشی بن‌ربیعه، حنظله بن‌ثعلبه، و سویدین‌ابی کاهل بلکه حتی در کلام ابوتمام طائی نیز آمده است. مثلاً رجوع شود به طبری ۱۳۰۷-۱۵۱۶/۱.

۴. در دیوان منوچهری (دبیر سیاقی، چاپ دوم/۱۱۹) آمده است:
شنبیدم که اعشی به شهر یمن شد
موی هوذة بن على اليماني

۵. رجوع شود بالاتر، فصل سابق، یادداشت شماره ۱۱۱

۶. EI (2), tome I/969-73؛ چون احساء قصبه بحرین بوده است بحرین را گاه به همین نام احساء هم می‌خوانده‌اند. در دوره قبل از اسلام بحرین مخصوصاً شامل عربستان شرقی و قطیف بوده است. تسمیه امروز بحرین تازه است: EI (1), 1/212, vol. 1/970.

Justi, *Iranisches Namenbuch*/293

۷

Kramers, «al-Obolla», EI (I) Vol III/1036

۸

۹. رجوع شود به فاسناده ابن‌بلخی/۱۱۶؛ مقایسه شود با: دو قرن مسکوت/۷۳؛ Wellhausen, *Skizz. und Vorarb.* VI/40.

۱۰. تاریخ گزیده، طبع دکتر عبدالحسین نوائی، ۱۷۱/۱.

۱۱. ابن‌اثیر، کامل، طبع مصر، ج ۲/۲۶۵.

۱۲. بلاذری، فتوح/۲۴۴.

Wellhausen, *Skizz. und Vorarb.* VI/41

۱۳

۱۴. در باب شهر انبار و اهمیت آن رجوع شود به:

Herzfeld, *Samarra*/12

Maricq et Honigmann, *Recherches sur les Res Gestae divi Saporis*, Bruxelle 1953, p. 116-17.
Pauly-Wissova, I/1780-95.

۱۵. یاقوت، *معجم البلدان*، بیروت ج ۴/۷۶-۷۷؛ مقایسه شود با:

Le strange, *The Lands of the Eastern Caliphate*/65.

۱۶. دومه الجندل چایی بوده است در سر راه مدینه بهشام که در واقع صحاری عربستان مرکزی را به جبال حوران و سوریه می پیوسته است. رجوع شود به: حافظ وهبه، *جزیرة العرب في القرن العشرين*، قاهره ۱۹۵۶/۴۵ و ۶۷.

۱۷. خبر حج رفتن خالد از بیراوه مشهور است، ابن اثیر هم (ج ۲/۲۸۴) نقل کرده است؛ مع ذلك صحبت آن محل تأمل است مخصوصاً این که ابوبکر با وجود مراقبتی که در این قبیل کارها داشته است ازین حج او تا هنگام بازگشت خبر نیافته باشد بسیار بعید است.

۱۸. در باب اختلاف روایات راجع به جانشینان پرویز و شیرویه رجوع شود به:

Spiegel, *Eranische Alterthumskunde* Vol 3/528-32.

دخت زنان یا شاهزادنان همان است که بوراندخت خوانده می شود. نیز رجوع شود به: نولدکه، ۳۹۹/۸۷؛ یوستی/۳۹۹. (آلمانی)

۱۹. باقیها ناحیه بی بوده است در سرزمین سواد. با روسمای هم دوناچیه بوده است؛ سفلی و علیا که هر دو ناحیه در حوالی سواد بغداد واقع بوده است. رجوع شود به: *معجم البلدان* ۳۲۰/۱؛ لسترنج، *سرزمینهای خلافت* (انگلیسی)/۷۰.

۲۰. واقعه جسر به موجب خبر سیف در ماه شعبان سال ۱۳ هجری روی داده است. به روایت دیگر در آخر رمضان آن سال. اما ابن اسحق آن واقعه را به سال ۱۴ نسبت داده است.

۲۱. در باب قاتل مهران روایت مشهور آن است که یک غلام نصرانی بوده است. رک ابن اثیر ۲/۳۵۴. بموجب روایت دیتوري، *اخبار الطوال* ۱۱۵، مثنی خود مهران را کشت. یعقوبی نقل می کند که منذر بن حسان او را زخم زد و از اسب بزر افکند و جریر ابن عبدالله در رسید و سرش را برید. یعقوبی، ج ۲/۱۲۱.

۲۲. نام این عرب در بعضی روایات قطبہ بن قتادة السدوی آمده است. رجوع شود به کامل ۳۳۸/۲.

Wellhausen, *Skizzen*. VI, 94-113; Veccia Vaglieri, *EI* (2), I/716-17. ۲۳

۲۴. *تاریخ گزیده*، طبع طهران/۱۷۱.

۲۵. ابن اثیر ۲/۳۱۷.

۲۶. طبری ۲/۴۳.

۲۷. مقایسه شود با: *دوقرن سکوت*، چاپ دوم/۵۱-۴۷.

۲۸. برای نمونه این مذاکرات رجوع شود به: *اخبار الطوال* ۱۱۶-۱۱۵؛ ابن اثیر ج ۲/۱۱۵.

۲۹. بلاذری، *فتح*/۴۶۰.

۳۰. در اخبار فتوح نام قعقایع بن عمر و بسیار ذکر شده و حتی بعد از آن نیز در جنگ صفين نام او آمده است. درباب او بی تردید مسامحه و مبالغه بسیار شده است مع ذلك در این که وی وجود داشته است تردید نیست.
۳۱. کامل ابن اثیر ۲/۳۳۶.
۳۲. بلاذری، فتوح ۲۶۲.
۳۳. درباب کوئی ومحل آن رجوع شود به: معجم البلدان، طبع بیروت ۴۸۷ - ۸۸/۴؛ لسترنج (انگلیسی) ۶۹-۶۸.
۳۴. ابن خرداذبه، المسالك والممالك، لیدن ۱۸۸۹/۱۶۲.
۳۵. ثعالبی، غردا الا اخبار ۷۲۲/ حمزه، منی ملوك ۳۶.
۳۶. اخبار الطوال ۲۱/۱۲۰-۱۲۵؛ طبری ۲/۱۲۴.
۳۷. طبری ۲/۱۲۵؛ ابن اثیر ۲/۳۵۸.
۳۸. ابن اثیر ۲/۳۶۱؛ ایران در زمان ساسانیان ۴۹۶.
۳۹. دو قرن سکوت، چاپ دوم ۵۸-۶۰.
۴۰. درباب این اندیشه عزیمت عراق که برای عمر پیش آمد و جهات انصراف او رجوع شود به ابن اثیر، ج ۲/۲۱۰-۲۰۹.
۴۱. درباب این گنج نخار گان بعضی از مورخین شرحهایی نوشته‌اند که افسانه‌آمیز است. رجوع شود به: اخبار الطوال ۱۳۱-۱۳۰.
۴۲. ابن اثیر، ج ۳/۸.
۴۳. Wellhausen, Skizzen /83, 102-104

۵

موالی و نهضتها

۱. طبری ۳/۲۶۳؛ کامل ۳/۷؛ گفته‌اند وی ایرانی بود که پیش از اسلام در جنگ بدست رومیها اسیر شده بود و به آین نصاری گرویده. بمحض بعضی روایات نیز گفته‌اند یهودی بود. تاریخ گزیده، طبع طهران ۱۸۴/۱۲۶.
۲. مطابق روایت جاحظ (العثمانیه ۱۲۶) طریف بن عدی در طی قطعه‌یی عمر را «قتیل هرمزان» خوانده است. در هر حال هرمزان نیز مثل ابو لؤلؤ و غلام نبطی متهم به مداخله

- در توطئه قتل عمر ویا اطلاع از آن بوده است. نیز رجوع شود به: المصعب الزبیری، فسب قریش، طبع دارالمعارف ۱۳۷۲/۳۵۵.
۳. در باب تفصیل این روایت که حافظ ابن عساکر در تاریخ دمشق آورده است رجوع شود به حواشی ابن اثیر، طبع مصر، ۹۴/۳.
۴. جاحظ، العثمانیه (مصر ۱۹۵۵)، تحقیق عبدالسلام محمد هارون ۲۴۳/۲۴۳.
۵. Noeldeke-Schwally, *Gesch. Quran* II, 47-119.
۶. «Levi della Vida», *Sb. EI*/617
۷. Lammens, *Calife Omayyade*/113-15
۸. Caetani, *Annal*, 36 A.H
۹. Veccia Vaglieri, *EI*(2), Tome, II/427
۱۰. فاسنامه ابن البلخی / ۱۱۶.
۱۱. بلاذری / ۳۰۶، ۳۱۵.
۱۲. فاسنامه ابن البلخی / ۱۱۶؛ مقایسه شود با: دوقرن سکوت / ۷۳.
۱۳. فاسنامه ابن البلخی / ۱۱۷.
۱۴. بلاذری، فتوح / ۳۱۸.
۱۵. بلاذری، ۵۷۵ مقایسه شود با: قزوینی، بیست مقاله / ۱۰۷.
۱۶. تاریخ یعقوبی ج ۲/۸۱-۱۷۶؛ مقایسه شود با: شرح ابن ابی الحدید، مصر ۱۳۲۹ ج ۶۳ و ۷۶.
۱۷. Brockelmann, *History of The Islamic Peoples*/78.
۱۸. رجوع شود به: براؤن، تاریخ ادبی ایران، جلد اول، ترجمه فارسی / ۳۳۹.
۱۹. ولہوزن، الشیعة و المخواج، ترجمة عربی / ۱۸۶.
۲۰. خربوطي، تاریخ العراق تحت الحكم الاموی / ۱۴۰-۴۸.
۲۱. در باب موالي که همراه مختار بوده‌اند و ذکر آنها در اخبار راجع به مختار مکرر آمده است رجوع شود به: M. Watt, *JRAS*, 1960/163.
۲۲. اخبار الطوال / ۳۰۲؛ خربوطي، تاریخ العراق / ۱۴۷؛ مقایسه شود با: دوقرن سکوت / ۸۹.
۲۳. ۹۲-۹۳ / tome 1/215-17 *EI*؛ دوقرن سکوت / ۹۲-۹۳.
۲۴. عمدة الطالب / ۷۸-۷۵.
۲۵. مسعودی، مروج الذهب ج ۲/۱۸۱؛ مقایسه شود با: محمد ابو زهره، الامام زید / ۵۱.
۲۶. M. Watt, *JRAS*, 1960/169-70.
۲۷. Lammens, *Calife Omayyade* / 119-23
۲۸. Tritton, *Musl. Theology*/43
۲۹. اسپرائینی، التبصیر فی الدین / ۲۶ که فقط نجدات را از اعتقاد بهاین قول مستثنی شمرده است.

۳۰. Tritton, *Musl. Theol.* pp. 35,38
۳۱. Goldziher, *Dogme et loi*/162
۳۲. Von Kremer, *Gesch. der Herrsch. Ideen* / 360
۳۳. «مخفی نماند که اهالی ولایت طالقان همیشه از محبان شاه ولایت بوده‌اند و از ائمه اهل‌البیت احادیث بسیار در فضایل این طالقان و اهالی آنجا وارد شده و در بیان احوال علی‌علیه‌السلام از کتب کشف‌الغمه مسطور است که روی ابن‌اعثم الکوفی فی کتاب الفتوح عن امیر المؤمنین انه قال ويحا لـ طالقان فـ ان الله تعالى بها كنوز آ ليست من ذهب ولا فضة ولكن بهار جـال مؤمنون عـرفوا الله حق معرفته و هـم انصار المـهدی فـي آخر الزـمان» مجلـس المؤمنـین / ۴۲ و بـستان السـیاحـه / ۳۸۲.
۳۴. از آن‌جمله است دست اندازی‌های اعراب در عهد کودکی شاپور ذوالاكتاف. رجوع شود مثلاً به تاریخ بلعمی، چاپ طهران ۹۰۵ - ۹۰۴؛ فارسناهه ابن‌البلخی / ۵۳ طبع سید جلال طهرانی. نیز مقایسه شود با ابن‌اثیر (بولاق) ج ۴۹/۳ بلاذری / ۳۸۶.
- ۳۹۲.
۳۵. Wellhausen, *Arabische Reich*/307
۳۶. طبری ۵۱/۳ و ۶۴
۳۷. فارسناهه ابن‌البلخی / ۱۱۱.
۳۸. تاریخ قم / ۲۶۰.
۳۹. تاریخ سیستان / ۸۲.
۴۰. تاریخ قم / ۲۵۴ و ۲۶۲.
۴۱. ایضاً / ۲۵۴-۵۶.
۴۲. ایضاً / ۲۴۷.
۴۳. تاریخ بخارا، طبع مدرس رضوی / ۴۸.
۴۴. تاریخ بخارا / ۴۸؛ در باب سرودی که اهل بخارا راجع به عشق سعید و خاتون بخارا ساخته بوده‌اند جای بحث در اینجا نیست. یک پاره از این سرود را که تاکنون گمان می‌رفت بکلی از میان رفته است نگارنده پیدا کرده است. رجوع شود به مقاله این‌جانب تحت عنوان «سرود اهل بخارا»، مجله یغما، سال ۱۱ / شماره ۷.
۴۵. در باب سیاپجه وزط رجوع شود به:
- Gabriel Ferrand, «Sayabidja», *EI* (I), Vol IV / 206-208.
- Gabriel Ferrand, «Zott», *EI* (I), Vol IV / 1305-1306.
- و راجع به دیلم مراجعت شود به: Minorsky, *EI* (2), Vol II.
۴۶. مثلاً رجوع شود به فردوس المرشديه / ۱۰۷-۱۰۶ و ۱۸۰.
۴۷. مثل اعتقاد به فال، خواب، جن و دیو که خرافات قدیم در این ابواب همچنان نزد عامه باقی ماند. مقایسه شود با: Spuler, *Iran in Früh-Isl. Zeit* / 161-63.
۴۸. در باب جن رجوع شود به مقاله نولدکه راجع به اعراب در دانشناسی المعاوی هستنگس

۱. ۶۶۹-۷۱ء و مقالات (2) EI؛ همچنین مقایسه شود با مقاله نگارنده به نام «جن»

مجله مخن ۱۱/۵۰-۹۴۴

۴۹. در باب سوشیان و بعضی از مآخذ راجع به او رجوع شود به:

Jackson, *Zoroastrian Studies* / 150

و همچنین به رسالة پورداود بهمین نام سوشیافت.

۵۰. راجع به «لقمان حکیم» نگارنده را سلسله مقالاتی است بهمین عنوان که در مجله یغما سال سوم چاپ شده است.

۵۱. در باب استعمال بنی ساسان بمعنی گدایان رجوع شود به فرهنگ آندرایج، و ذیل قواهیس العرب دذی، و همچنین به:

Kramers, «Sasan», *EI* (1) Vol IV / 185.

۵۲. عبارت ترجمه‌ایست مأخوذه از قطعه پهلوی اندرآمدن شاه بهرام. برای اصل قطعه و ترجمه‌های آن رجوع شود به دو قرن سکوت / ۱۱۸؛ روح شعوبی که در این قطعه پهلوی هست البته بارز است.

۵۳. قصه سنجانا منظومه‌ایست به فارسی اثر بهرام کیقباد نوساری که آن را به سال ۹۶۹ یزدگردی نظم کرده است و در طی آن سرگذشت مهاجرت پارسیان را از ایران به سرزمین هند، از روی روایات منقوله قدیم بیان داشته است. برای اطلاعات بیشتر در این باب رجوع شود به رسالة پورداود، موسوم به ایرانشاه، در باب مهاجرت پارسیان به هند.

۵۴. دیب یادیو (Div) جزیره‌بی در جنوب شبہ جزیره کاتیاوار بوده است.

۵۵. پورداود، ایرانشاه / ۸؛ مقایسه شود با:

Jackson, *Zoroastrian Studies* / 116, 181-83.

.۵۶

Marquart, *Iranischabhr* / 68, 133

Chavannes, *Documents sur les Tou-kiens occidentaux* / 258.

۵۷. در باب مولی و انواع مختلف ولاء و موالة، در کتب فقه و لغت و ادب اطلاعات بسیار بدست می‌آید. خواننده‌بی که اطلاعات مبسوط می‌خواهد از جمله به مراجع ذیل نگاه کند:

رجی زیدان، قادیخ التمدن الاسلامی، الجزء الرابع، ۱۹۴۷.

احمد امین، ضحی الاسلام، الجزء الاول، ۱۹۳۳.

محمد الطیب التجار، المولی فی العصر الاموی، قاهره ۱۹۴۹.

الخربوطي، قادیخ العراق فی ظل الحكم الاموي، ۱۹۵۹.

Goldziher, *Muh. Stud.* I / 140.

Levy, *An Introduction to The Sociology of Islam*, I / 117-27.

۵۸. نظری این شعر بشار در حق شخصی به نام عمر و که خود را منسوب به عرب می‌کردد:

ارفق بعمر و اذ احركت نسبته
فاتنه عربی من قواریر!

- در کلام او و دیگران کم نیست، مقایسه شود با ضحی‌الاسلام ج ۱/۳۷.
۵۹. الخبروطی، قادیخ‌العراق/۲۵۴.
۶۰. العقدالفرید ۳/۴۱۴.
۶۱. الخبروطی، قادیخ‌العراق/۱۷۰.
۶۲. برای دامستان نقل دیوان و مأخذ آن رجوع شود به دوقرن سکوت/۱۵-۱۱۳.
۶۳. الخبروطی/۲۵۵.
۶۴. دنت، جزیه ده‌اسلام، ترجمه فارسی/۲۰۸-۲۰۷.
۶۵. Barthold, *Turkestan/ 189-90*
۶۶. Turkestan /192
۶۷. دوقرن سکوت/۴۵-۴۴.
۶۸. این که جزیه برای طبقات عامه تحمیل تازه‌بی نبود محقق است چون این طبقات در عهد ساسانیان هم بهر حال جزیه‌بی می‌پرداخته‌اند در صورتیکه نجبا و موبدان و طبقات خواص از مالیات سرانه معاف می‌بوده‌اند. برای تفصیل بیشتر درین باب رجوع شود به: کریستنسن، ایران ده‌زمان ساسانیان/ ۳۹۰.
- دنت، جزیه ده‌اسلام/ ۲۶-۲۵.
۶۹. برای قول شعوبیه در این ابواب رجوع شود مخصوصاً به العقدالفرید ج ۲/۸۹-۸۶.
۷۰. واهل القری کلهم يدعون بکسری قباذفاین النبط مسعودی، التنبیه والاشراف/ ۳۵؛ مقایسه شود با: محاضرات‌الادباء ۲/۲۲۳.
۷۱. ابن عبدربه، العقدالفرید ۲/۹-۸۶.
۷۲. جاحظ، البیان والتبیین ۳/۶ و مقایسه شود با ضحی‌الاسلام، ج ۱/۶۷.
۷۳. اغانی ۴/۱۲۵؛ مقایسه شود با: ضحی‌الاسلام ۱/۳۰.
۷۴. برای متن عربی این شعر رجوع شود به معجم‌الادباء ۱/۳۲۳.
۷۵. جاحظ، البیان والتبیین، ۳/۲۰۶؛ مقایسه شود با بیرونی، آثار‌المباقیه، ترجمه زاخائی ۱۹۷/.
۷۶. ابن قتیبه، کتاب العرب، ضمن رسائل‌البلغاء/ ۲۷۰.
۷۷. ضحی‌الاسلام ۱/۷۶-۷۴.
۷۸. برای مراجع بیشتری در باب شعوبیه نگاه کنید به:
- Spuler, *Iran in Frueh Islamischer Zeit/225-37*.
۷۹. ابوهاشم عبدالله پسر محمد حنفیه بمحب اخبار به دربار سلیمان بن عبدالملک رفت و خلیفه او را مسموم کرد، در بازگشت از شام ابوهاشم به حمیمه رفت و همانجا وفات یافت، گویند حق امامت را به محمدبن علی که آنجا می‌زیست واگذشت و بعد از درگذشت او اتباعش که هاشمیه خوانده می‌شدند محمدبن علی را امام خویش شمردند. اگرچه این خبر از رنگ تمایلات عباسیه خالی نیست، بهر حال شروع دعوت عباسیه بالفاصله بعد از وفات ابوهاشم بوده است. برای تفصیل بیشتر رجوع شود به:
- Moscati, «il testamento di Abu Hasim» in RSO 1952

۸۰. رجوع شود به: Van Vloten, *Recherches*, 45-46 / ۳۱۵.

۸۱. حکایت حیله ابومسلم برای وصول به ابراهیم امام که در زندان اموی بود، وسؤال کردن ازاو که امانت وی را به که سپرده است ودقی که در مخفی نگهداشتن نام امام عباسی هنگام دعوت و اخذ بیعت بکار می رفته است با رنگ مبالغه آمیزی در بعضی تواریخ آمده است. مع هذا شک نیست که از ییم افشاء این سر ناچار در اخفاء دعوت صعبی بسیار می شده است.

۸۲. مخصوصاً بعد از وصول به خلافت بود که مدعی شدند خلامت و امامت میراث بوده است و بعد از پیغمبر به عم وی عباس می رسیده است. رجوع شود به:

M. Watt, *JRAS*, 1960/171.

Wellhausen, *Arab. King.*/514

.۸۳

Van Vloten, *Recherches*/30

Barthold, *Turkestan*/190-93

.۸۴

Van Vloten, *Recherches*/33, 65

۸۶. مثل اینکه گفته می شد عین بن عین بن عین میم بن میم بن میم را خواهد کشت یعنی که عبدالله بن علی بن عبدالله مروان بن محمد بن مروان را هلاک خواهد کرد.

Van Vloten, *Recherches*/57.

۸۷. بعضی روایات فقط از یک سفر ابومسلم یاد کرده اند. رجوع شود به:

Wellhausen, *Arab King.*/521.

۸۸. در باب منشاء علم وجامه سیاه رجوع شود به: دو قرن سکوت / ۳۶۲

۸۹. راجع به جفر و ملاحم بعضی اطلاعات در مقاله این جانب در باب «فال و استخاره» آمده است. سخن ۱۳/۵۴۵-۶۰

۹۰. تئوفانس (Theophanes) این سیاه جامگان را سیاهپوشان خوانده است و در تکمله ایزیدور (Isidori Hispan) نام آنها دیوان سیاه آمده است:

Wellhausen, *Arab King.*/533.

۹۱. این روایت از تئوفانس است. رجوع شود به: Wellhausen, *Arab King.*/535.

۹۲. این قطعه را بنابر مشهور نصر بن سیار برای اعراب ربیعه که در خراسان بوده اند و به هواداری کرمانی باساير اعراب منازعه و دشمنی داشته اند سروده است. اصل شعر در اخبار الطوال / ۳۵۹ و عقد الفريد / ۲ / ۳۵۹ ذکر شده است و بدینگونه است:

ان يغضبو اقبل ان لا ينفع الغضب
كان أهل الحجا عن فعلكم غيب
من تأشب لادين ولا حسب
ولاصحيم الموالى انهم نسبوا
عن الرسول ولا جاءت بها كتب
فإن دينهم أن تقتل العرب

ابلغ ربیعة فی مرو واحشوتها
ما بالكم تلحقون العرب بینکم
وتتركون عدوآ قد اظلكم
ليسو الى عرب منافع فهم
قدماً يذینون دینا ماسمعت به
 فمن يكن سائلي عن اصل دینهم

ایضاً مقایسه شود با ابن اثیر ۳۰۴/۴.

۹۴. در طی این خطبه می گوید: يا اهل خراسان هذه البلاد كانت لاباءكم [الاولين] و كانوا ينصرون على عدوهم لعدلهم وحسن سيرتهم حتى بدلوا وظلموا فسخط الله عزوجل عليهم فانتزع سلطانهم وسلط عليهم اذل امة كانت في الارض عندهم فقلبوهم على بلادهم وكانوا بذلك يحكمون بالعدل ويوفون بالعدل وينصرون المظلوم ثم بدلوا وغيروا وجاروا في الحكم واحفظوا اهل البر والتقوى من عترة رسول الله صم فسلطكم عليهم لينتقم منهم بكم لتكونوا اشد عقوبة لأنكم طلبتموهם بالثار. ابن اثیر، ۳۱۴-۳۱۳/۳.

۹۵. اخبار الطوال ص ۳۵۷ مقایسه شود با: دوقرن سکوت ۱۳۵-۳۶.

۹۶. ابن اثیر ۳۰۴/۴؛ مقایسه شود با جوامع الحکایات، چاپ خاور ۳۸۰.

۹۷. بعضی روایات - مثلاً روایت عمرانی در کتاب الانباء فی اخبار الخلفاء که می گوید ابو مسلم با سپاه خراسان به عراق آمد و در جلو سناح و در جنگ با بنی امية حاضر بود با آنچه اکثر مورخان گفته‌اند سازگار نیست و ظاهراً از قصص ابو مسلم نامه‌هاست.

۹۸. تفصیل این داستان در الانباء فی اخبار الخلفاء عمرانی آمده است و اصل روایت را دیگران - مثلاً ابن اثیر - نیز ذکر کرده‌اند و شاعری هم درین باب گفته است:

واهلك الفاجر الجعدی اذ ظلما
قد فتح الله مصر عنوة لكم
وكان ربك من ذى الكفر منتقصاً
فلاك مقوله هر يجرره

۹۹. قادیخ بخارا ۱/۷۴؛ مقایسه شود با: Barthold, Turkestan/195.
Barthold, Turkestan/195-96 . ۱۰۰

۱۰۱. این بیت در الاغانی (۱۶/۸۴) آمده است:

وليت عدل بنى العباس فى النار
باليت جور بنى مروان عادلنا

Van Vloten, Recherches sur la domination arabe./69.

۱۰۲. دوقرن سکوت / ۱۳۹.

Noeldeke, Sketches from Eastern History/118 . ۱۰۳

۱۰۴. دینوی، اخبار الطوال / ۳۱۸ و ابن اثیر ۳۴۶/۴.

۱۰۵. ابن خلکان ۲/۳۳۰؛ ابن اثیر ۳۵۵/۴، هرودج الذهب ۲/۲۲۶.

۱۰۶. ابن خلکان ۲/۳۲۶.

Barthold, Turkestan/193 / ۱۰۷

۱۰۸. / مجمل التواریخ والقصص / ۳۱۵

۱۰۹. / رجوع شود به: Van Vloten, Recherches / 68؛ مقایسه شود با: براؤن، قادیخ

ادبی ایران، ترجمة فارسی، ج ۱/ ۳۵۸.

Noeldeke, Sketches from Eastern Hist./118 / ۱۱۰

Barthold, Turkestan/199 / ۱۱۱

۱۱۲. / الفهرست، چاپ مصر / ۳۸۳؛ مقایسه شود با الفرق بین الفرق، طبع زاده

الکوثری / ۱۵۵ و التبصیر اسفراینی / ۱۱۲.

۱۱۳. درین باب رجوع شود به عقیده نولد که که بحق درین قضیه با تردید می‌نگرد:
- Noeldeke, *Sketches*/118.
۱۱۴. روایتی که می‌گوید اعراب پرسنبد را کشتند و گوشت او را به پدر خوراندند، یادآور داستان اژدهاگ و هارپاگ است و افسانه‌آمیز می‌نماید. برای اصل روایت رجوع شود به: دوقرن سکوت/۵۰ - ۱۴۹.
۱۱۵. سیاست فامه/۱۵۶.
۱۱۶. ابن‌اثیر، ۵۳/۵.
۱۱۷. آثار الباقیه، طبع زاخائو/۲۱۱، مقایسه شود با: براون، قادیخ ادبی ایران ج/۱. ۴۷۳/۱.
۱۱۸. قادیخ بخارا/۷۷؛ مقایسه شود با بیرونی، آثار الباقیه ۲۱؛ مقایسه شود با تعلیقات ریچارد فرای بر ترجمه انگلیسی قادیخ بخارا/۱۴۳؛ و همچنین به: لاکهارت، فادرشاه (انگلیسی)/۳۲.
۱۱۹. بیان الادیان، باب پنجم، فرهنگ ایران زمین ۲۹۴/۱۰.
۱۲۰. قادیخ بخارا/۸۷-۸۸؛ مقایسه شود با: بیرونی، آثار الباقیه/۲۱۱ و ابن‌اثیر ۵۸/۵ و ابن خلکان ۲۷/۲.
۱۲۱. دوقرن سکوت/۱۸۱.

۶

دنیای هزارویک شب

۱. جاحظ، البیان ۲۰۶/۳؛ مقایسه شود با:
Sachau, *Chronology*/197.
۲. رک ۷۳-۷۳، Creswell, *Early Muslim Arch.*/171-73, tome I/921؛ نیز مقایسه شود با:
۳. شاید برای آنکه یادآور دارالسلام باشد در قرآن: (انعام) ۱۲۷/۶ (یونس) ۱۰/۲۴، یا از بابت تفال به سلام و صلح در آن!
- Darmesteter, *Coup d'oeil sur l'histoire de la Perse*, Paris 1885, 34 .۴
- Noeldeke, *Sketches from East.*/107 .۵
- Spuler, *The Muslim World*, part 1/49-50 .۶
- Noeldeke, *Sketches*. /114-115 .۷

- Barthold, *Turkestan*./197 .۸
 Kremer, *Streifzuege*/32,33 .۹
 Spuler, *Iran in Frueh*./45 .۱۰
 Noeldeke, *Sketches*./134 .۱۱
 Spuler, *Muslim World*, part 1/58 .۱۲

۱۳. اگرچه شهرت خست او تاحدی ناشی از کثرت طمع و توقع اطراقیان نیز بود، برای توضیح بیشتر درین باب رجوع شود به: Noeldeke, *Sketches*/ 132-33؛ جرجی زیدان، *تاریخ التمدن اسلامی* ۲/۱۵۱.

۱۴. درباره بوزینه زبده و منشأ اخبار آن رجوع شود به: دوقرن سکوت / ۲۰۴-۲۰۳.
 ۱۵. مثلاً رجوع شود به: اغانی ۳/۱۷۸؛ هروج الذهب ۲/۲۷۴؛ الامامة والسياسة ۲/۱۸۷؛ مقایسه شود با منگدلی و سختی او در باب برآمکه که اخبار آن معروف است.

۱۶. ابن نواس می گوید:

لهم تسخر لصاحب المحراب
 سار في الماء راكباً ليث غاب
 رة ليث تمر مرا السحاب
 كيف لو أبصروك فوق العقاب
 تشق العباب بعد العباب
 استعجلوها بجهة وذهب

سخر الله للاميين مطايضاً
 فإذا ماركابه سرن برا
 عجب الناس اذا رأوك على صو
 سبحوا اذا رأوك سرت عليه
 ذات زور و منسر و جناحين
 تسبق الطير في السماء اذا ما

رجوع شود به جرجی زیدان، *تاریخ التمدن اسلامی* ۲/۱۳۲.

۱۷. ابن اثیر، کامل ۵/۲۸۷؛ و بنابر مشهور همین اهانت که متوكل در حق علی روا می داشت پسرش منتصر را با او دشمن کرد. در باب دلکهای دربار متوكل نیز رجوع شود به: مسعودی، هروج الذهب ۲/۷۳-۷۲، ۳۷۲.

۱۸. ابن اثیر ۴/۳۴۶.

۱۹. ابن اثیر ۵/۴۳.

۲۰. جرجی زیدان، *تاریخ التمدن اسلامی* ۲/۶۴.

۲۱. راجع به اسباب عمدۀ بی که درین دوره موجب جمع ثروت می شد رجوع شود به: جرجی زیدان، *تاریخ التمدن اسلامی* ۲/۱۰۳.

۲۲. اتلیدی، *اعلام الناس*/۹۸.

۲۳. ابن اثیر ۶/۱۱۲.

۲۴. اغانی ۳/۱۸۴.

۲۵. ۱۲۱-۱۲۴. Goldziher, *Dogme et loi* / عبدالحسین زرین کوب، *(ذلیل میراث حوفیه* چاپ اول/۱۳-۱۲).

Goldziher, *Dogme*./122

۲۶

۲۷. ابی نعیم، حلیة الاولیاء (محضر ده مجلد ده ۱۳۴-۴۰/۲ ج ۱۹۳۲-۳۸)؛ مقایسه شود با:
ابو محمد عبدالله بن عبدالحکم، سیرة عمر بن عبدالعزیز / ۱۲۳۹۰ .
۲۸. دینوری، الامامة والسياسة ۱۸۰/۲ و ۱۷۶ .
۲۹. ایضاً، ۱۷۲/۲ .
۳۰. ایضاً، ۱۸۷/۲ .
۳۱. ابی شیخی، المستظرف ۷۰-۷۱/۱؛ مقایسه شود با: قلبیس ابلیس / ۱۵۲ .
- Meier, *EI* (2). Tome 1/1284 . ۳۴
۳۲. عوارف المعارف / ۱۱۸؛ مقایسه شود با: قلبیس ابلیس / ۲۸۴ .
۳۳. ابن خلکان، وفیات الاعیان ۲۱۵/۳ .
۳۴. از آنجلمه است حکایت شبی (در قدکرة الاولیاء ۱۶۵/۲) «نقل است که شبی سردار به بی داشتی در آنجا همی شدی و آغوشی چوب با خود پردهی و هر گاه که غفلتی بهدل او در آمدی خویشتن بدان چوب همی زدی و گاه بودی که همه چوبها بشکستی، دست و پای خود بر دیوار همی زدی.»
۳۵. غزالی، فیصل التفرقة / ۵۵؛ و مقایسه شود با (سالة فی تصحیح لفظ الزندیق تأليف ابن کمال پاشا؛ هانی دین او / ۱۵-۳۰۶. رساله ابن کمال پاشا درین باب البته معتبر نیست چون قصد او این بوده است که نشانهایی از زندیق بیان کند که آن نشانها با شخص معینی که منظور او بوده است منطبق باشد.
۳۶. رساله ابن القارح / ۲۷-۲۴ .

- Runcimann, *Manicheisme Medieval*/57 . ۳۸
- ibid.*/54 . ۳۹
- Goldziher, "Sâlih ibn Abd-al Kuddus und das Zandlkthum." . ۴۰
9th intern. Cong. of or. London 1893.

مقایسه شود با: Bevan, "Manicheism" in *Hastings*, Vol. 8/401

۴۱. رجوع شود به ابن معتز، طبقات الشعرا / ۲۴؛ مقایسه شود با اهالی سیدمرتضی ۱۰۳-۸۸/۱ دلسان المیزان ۷۴-۷۲/۳ .
۴۲. قاسم الزیدی، کتاب الرد على الزندیق / ۲۹، ۳۰، ۳۱ .
۴۳. ابن الندیم، الفهرست / ۴۶۸ .
۴۴. بیرونی، هاللهند / ۷۶ .
۴۵. در باب اختلافات بین مانویه و طرز فعالیت و دعوت آنها در عهد خلفا رجوع شود به الفهرست / ۶۸-۶۶ و مقایسه شود با: Vajda, in *RSO*/1938. . ۴۶
۴۶. رجوع شود به: الاغانی ۱۸/۲۰۰ .
- Vajda, *RSO*/1938 . ۴۷

۴۸. الاغانی ۱۱/۷۱؛ مقایسه شود با: Vajda, *RSO* / 1938

۴۹. حمزه اصفهانی، شرح دیوان ابی نواس ۳/ ۱۹۷، نسخه ۴۸۳۱، کتابخانه ملی

- پاریس؛ رجوع شود به: هانی و دین او / ۳۳۵.
۵۰. فهرست زنادقه در کتاب الفهرست / ۴۷۲-۷۳ و جاخط ۴۴۷-۵۱ آمده است. مقایسه Vajda, ibid شود نیز با:
۵۱. Cahen, «Dhimma», in *EI* (2) Vol 2/234-8.
۵۲. از آن جمله است: «من ظلم معاهد او کل فه فوق طاقتہ فانا حجیجہ». بلاذری، فتوح / ۱۶۲.
۵۳. هروج الذهب / ۲/ ۳۲۷.
۵۴. تاریخ بغداد ۱۸۶/۱۰ مقایسه شود با: خاندان نوبختی / ۴۲.
۵۵. مثلارجوع شود به عقدالفرد ۲۰۷/۲؛ بیان الادیان / ۱۸؛ مقایسه شود با دو قرن سکوت ۳۲۵-۲۶ و ۳۱۸-۲۲/.
۵۶. درین باب رجوع شود مثلاً به این حزم، الفصل ۱/۸۲ و ما بعد، انوا (المملکوت / ۱۹۷ کشف المراد / ۲۲۴؛ مقایسه شود با: الانوار والمرآقب یعقوب قرقیسانی، طبع نیویورک ۱۹۳۹-۴۳ باب ۱۵.
۵۷. مثلاً جاخط، رسالت الرد على النصاري / ۴۲ و ۴۵. دکتر قمر آریان تفصیل این احتجاجات و مناظرات را در رسالت مفصلی جمع کرده است.
۵۸. کجستک اباليش یا کجستک اباله که عبدالله اندیک زندیق مجوس بوده است که بمحوجب رسالت پهلوی مختصری به عین نام در حضرت مأمون خلیفه با آذر فرنینغ موبد زرتشتی مناظره کرده است. متن پهلوی و ترجمه آن به فرانسوی و انگلیسی منتشر شده است و صادق هدایت نیز آن را به فارسی ترجمه کرده است (۱۳۱۶). نیز مقایسه شود با: دو قرن سکوت / ۲۲۵-۲۶.
۵۹. دینکرت ۲۹۱/۳ و ۴۰۴ مقایسه شود با: de Menasce, *Denkart*/20
۶۰. دینکرت ۴۰۰/۳ مقایسه شود با: de Menasec/21
۶۱. دینکرت ۳۵/۳؛ مقایسه شود با: de Menasce/19
۶۲. شکنگمانیک و چاد شامل فصلی جامع است (۱۱ و ۱۴) در بیان این اعتراضات و احتجاجات. رجوع شود به: de Menasce, *Skand Gumanik Vicar*/122-173.
۶۳. العایدالنسفیه / ۸۵.
۶۴. ابن خلکان، وفیات ۳/۳۹۶.
۶۵. نوبر گک، مقدمه الانتصاد / ۵۸.
۶۶. در باب این ترجمه‌ها و کیفیت نقل علوم یونانی به عربی رجوع شود به: Aldo Mieli: *La Science arabe*, London 1938.
- De Lacy O'Leary: *How Greek Science Passed to The Arabs*, London 1948.
- عبدالرحمن بدوى، التراث اليوناني في الحضارة الإسلامية، ۱۹۴۶.
۶۷. ابن طیفور، کتاب بغداد ۸۷/۸۷.
۶۸. خصی الاسلام / ۲/ ۵۷-۵۸.
۶۹. بیت الحکمه، که آن را دارالحکمه و خزانةالحکمه هم خوانده‌اند تاحدى به تقلید از

مدرسه جندیشاپور بوجود آمده بود و در هر حال روح شعوبی در آن بارز بود. مأمون خلیفه از قبرس و قسطنطینیه کتابهای راجع به حکمت و طب یونانی را به این بیت الحکمه جلب کرده بود. برای اطلاعات بیشتر درین باب رجوع شود به:

Sourdel, *EI(2)* Vol 1/1173.

جرجی زیدان، *قادیخ التمدن الاسلامی* ۲۹/۳-۲۲۸.

احمد امین، *ضھی الاسلام* ۶۵/۲-۶۲.

Nyberg, «*Mutazila*», in *Sb. EI*/422-23 ۷۰

.۴۲/۳. الاغانی ۷۱

۷۲. درین باب رجوع شود به: لوسین بووا، برمکیان / ۹۳-۱۹۲؛

J. Horovitz, «*Abbas*», *EI(2)*, Vol 1/14.

۷۳. درباره لفظ برمک واشتقاق آن رجوع شود به:

Barthold-Sourdel, “*Baramika*”, *EI(2)* Vol 1/1065.

Bailey, *BSOS*, XI, 1943/3.

۷۴. ابن اسفندیار، *قادیخ طبرستان* ۱/۱۸۷.

۷۵. لوسین بووا، برمکیان / ۶۸.

۷۶. عقد المفرید ۳/۲۲.

۷۷. برای تفصیل اسباب نکبت برآمکه، مخصوصاً رجوع شود به: دوقرن سکوت / ۳۰۵-۲۰۳.

۷۸. عبد العظیم قریب، مقدمه *قادیخ برامکه*، / قعدہ - ریط.

۷۹. لوسین بووا، برمکیان / ۹۲.

۸۰. درواقع شارحان دیوان ابو نواس که بمناسبت یک قطعه کنایه‌آمیز او در حق عباسه از شوهران او سخن گفتند، نام جعفر را نیاورده‌اند. مناسبت سر گذشت هارون و عباسه بادستان جذيمة‌الابریش و خواهرش نیز البته قابل تأمل است. مع‌هذا هیچ یک از این دو امر روایت ارتباط جعفر و عباسه را نفی نمی‌کند.

قطعه ابو نواس این است:

وابن القادة السامه	الاقل لامین الله
ك ان تفقده راسه	اذاما ناکث سر
و زوجه عباسه	فلاتقتله بالسيف
(دیوان / ۵۲۰)	

ولیکن در متن شعر جای ذکر شوهران عباسه نیست و سکوت شارحان نیز چیزی را اثبات نمی‌کند.

۸۱. لوسین بووا، برمکیان / ۴۲-۱۴۱، ۱۴۸.

۸۲. روزگار برمکیان و داستان سخاوت‌های آنها در شعر غضائی هم آمده:

به‌شعر یادکند روزگار برمکیان دقیقی آنکه کشفته شد برواحوال

مقایسه شود با: لوسین بووا، برمکیان / ۱۸۸؛ و گوته، دیوان شرقی.

۸۳. رجوع شود به حکایت عامل معتقد: دوقرن سکوت / ۳۳۶.
۸۴. ایضاً دوقرن سکوت / ۴۱-۴۰-۳۴۰.
۸۵. تاریخ بیهقی، طبع دکتر فیاض / ۱۸-۴۱۶.
۸۶. آغانی ۱۲/۳۶.
۸۷. چهاد مقاله، مقاله اول. مقایسه شود با: تجادب السلف / ۱۶۴؛ تاریخ یعقوبی ۱۸۶-۱۸۷/۳؛ ابن طیفور، بغداد / ۱۱۴-۱۱۵؛ هرودج الذهب / ۲-۳۳۴.
۸۸. طبقات الاطباء ج ۱/۱۷۵.
۸۹. کتاب حاضر / ۳۰۰.
۹۰. آغانی ۹۲/۹۲؛ مقایسه شود با: مسعودی، هرودج الذهب / ۲-۳۷۲-۷۳/۲.
۹۱. بووا، یوهانیکیان / ۹۲.
۹۲. مثل رجوع شود به العقد الفرید / ۳-۵۷-۵۸.
۹۳. ابشهیهی، المستطرف / ۲-۷۲-۷۳/۲.
۹۴. تاریخ نیشاپور / ۱۲۲.
۹۵. ایضاً، ۱۲۳/۱.
۹۶. الفخری / ۲۱۳.
۹۷. تاریخ بیهق / ۴۷-۴۸.
۹۸. ابن اسفندیار، ۱۲۲/۱.
۹۹. ابشهیهی، المستطرف / ۲-۸۷.
۱۰۰. العقد الفرید / ۱-۳۱۲.
۱۰۱. مثل (رسالۃ القشیریہ / ۱۲۳)، مجمل فصیحی / ۱-۲۲۹.
۱۰۲. تاریخ قم / ۱۶۲-۶۳.
۱۰۳. تاریخ نیشاپور / ۱۳۰.
۱۰۴. تاریخ سیستان / ۱۸۶.
۱۰۵. حمزه، تاریخ منی ملوک الاخض / ۱۲۱ و ما بعد.
۱۰۶. ابن قتیبه، عیون الاخبار ج ۴/۹۱.
۱۰۷. می گوید (دیوان، قاهره ۱۹۵۳/۶۹۳):
فان قالوا حرام قل حرام
ولكن اللذاذ فى الحرام
۱۰۸. خصی الاسلام / ۱۲۴/۱.
۱۰۹. دوقرن سکوت / ۱۶۰-۶۱؛ مقایسه شود با ۳/1073 EI (1)، در هر حال مشهور است که خود را از موعدهای زرتشت و بهجای هوشیدر یاسوشیانست فرا می نمود و اگر کثرت تعداد پیروانش که روایات راجع به آن مبالغه آمیز می نماید درست باشد احتمال دارد که سبب جمع آمدن مجوس سیستان و خراسان بر او همین گونه دعاوی بوده است، هرچند بعید است که در آن زمان بین مجوس این اندازه مرد جنگی در سیستان و هرات وجود داشته بوده است.
۱۱۰. یعقوبی، تاریخ ۳/۱۱۵.

۱۱۱. تاریخ سیستان / ۱۴۲-۴۳.
۱۱۲. تاریخ بیهق / ۱۴۵؛ مقایسه شود با: تاریخ سیستان / ۱۵۶ و بعد.
۱۱۳. مرعشی، تاریخ طبرستان و دویان / ۳۳.
۱۱۴. ابن اسفندیار، ۱۸۳/۱؛ مقایسه شود با مرعشی، ۴۶/.
۱۱۵. ابن‌الاثیر، کامل ۶۲/۵ و ۱۰۶.
۱۱۶. سیاست‌نامه / ۱۷۳.
۱۱۷. دوقرن سکوت / ۲۲۵-۲۹.
۱۱۸. رجوع شود به: مuir, *Caliphate* / 518
۱۱۹. در باره شهرت این دفتر و ذکر آن در ادب فارسی رجوع شود به: جلال همایی، دیوان عثمان مختاری، فهرست.
۱۲۰. ابن‌الاثیر، ۲۶۲-۶۳/۵.
۱۲۱. Muir, *Caliphate*/513
۱۲۲. ابن خلکان ۱۴۷/۴.
۱۲۳. یعقوبی، کتاب البلدان / ۳۳.
۱۲۴. تاریخ بغداد ۳۴۶/۳؛ مقایسه شود با: دوقرن سکوت / ۲۳۶-۳۸.
۱۲۵. لستر نج، سردیمینهای خلافت شرقی / ۵۸-۶۱.
۱۲۶. تجادب السلف / ۱۸۵.
۱۲۷. مسعودی، هروج الذهب ۲/۸۱-۸۰.
۱۲۸. تجادب الام ۱۹/۵؛ تجادب السلف / ۱۹۴؛ و سیاست‌نامه / ۴۰-۴۲.
۱۲۹. معتقد خلیفه سیاستهای سخت داشته است و برای عقوبت گنهکاران شکنجه‌هایی غریب اختراع می‌کرده است که موجب وحشت و نفرت طبع است. رک: مسعودی، هروج الذهب ۲/۶۳-۶۲ و ۴۷۰؛ مقایسه شود با: ابن‌اثیر، ۱۵۱/۶.
۱۳۰. تجادب السلف / ۱۹۴-۹۵.
۱۳۱. یعقوبی، کتاب البلدان / ۲۲۶.
۱۳۲. الفیہریت / ۱۸۴.
۱۳۳. هنیج المقال / ۳۰.
۱۳۴. تجادب السلف / ۱۹۰.
۱۳۵. تجادب السلف / ۱۹۰.
۱۳۶. تجادب السلف / ۱۹۰؛ مقایسه شود با: مسعودی، هروج الذهب ۲/۴۷.
۱۳۷. مسعودی، هروج الذهب ۲/۴۷.
۱۳۸. لستر نج، سردیمینهای خلافت شرقی / ۴۹.
۱۳۹. ابن‌الاثیر، ۲۹/۶.
۱۴۰. برای تحقیق بیشتر درهای صاحب‌الزنج و احوال او رجوع شود به: Noeldeke, *Sketches from Eastern History*/146-47.
۱۴۱. دوقرن سکوت / ۳۳۶-۳۷.

١٤٢. تجاذب السلف / ٢٠٥.
١٤٣. الاغانی / ٢٥، ٤٧؛ مقایسه شود با: دو قرن سکوت / ٣٣٩-٤٥.
١٤٤. تجاذب السلف / ١٩٥-٩٦.
١٤٥. الفخرى / ٢٤؛ تجاذب السلف / ٢٥٤؛ ابن خلکان / ٣، ٩٨.
١٤٦. صابی، کتاب الوزراء / ١٤٢.
١٤٧. ابن خلکان / ٣، ٩٩.
١٤٨. در باب اقطاع و تحول آن در بین مسلمین، رجوع شود به: ماوردی، الاحکام السلطانیه ١٦٨-٧٥؛ حبیح الاعشی / ج ١٣؛ خطط المقریزی / ج ٢؛ جرجی زیدان، تاریخ التمدن الاسلامی / ١، ٢٣٦-٣٨؛ لمتون، مالک و ذارع / ١٢٥-١٦٢.
١٤٩. ابن الاثیر، ٤، ٥٥-٥٤.
١٥٠. ابو ریحان، آثار الباقيه / ٣٥-٣٢؛ مقایسه شود با سیاست فامه / ١٥٧ و ١١٥-١١٣.

٧

رساناخیز ایران

Marquart, *Iranschaher* / 47Spiegel, *Eran Alterthum*. I / 28.

۱

٢. بارتولد، جغرافیای تاریخی / ٩٦.
 ٣. لسترنج، سرزمین خلافت / ٤٣٥.
 ٤. «وضات الجنات» / ١٢٥.
 ٥. نزهة القلوب، چاپ طهران / ١٨٨.
 ٦. رجوع شود به: Marquart, *Iranschaher* / 301.
 ٧. بارتولد، جغرافیای تاریخی / ٦٤-٦٥.
 ٨. لسترنج، سرزمینهای خلافت شرقی / ٤٥٥-٤٥.
 ٩. جرجی زیدان، تاریخ التمدن الاسلامی / ٢، ٨١.
 ١٠. کشف الظنون / ٢، ٣٨٩.
 ١١. در باب اطلاعات مأخوذه ازین کتاب رجوع شود به مقاله:
- Orientalische Studien Gustav Rothstein در چشم نمایه نولدکه موسوم به I
١٢. سعید نقیسی، تاریخ خاندان طاهری / ٢٧-٢٤.

۱۳. مسعودی، التنبیه / ۳۰۲-۳۰۰.
۱۴. تاریخ الحکماء قسطنطینی، طبع لاپزیگ / ۳۲۹.
۱۵. گویند طاهر سه هزار درهم رشوه به این احوال داده بود؛ تاریخ یعقوبی / ۳-۸۴-۱۸۳.
۱۶. درباب اخبار حمزه و طاهر و احوال خوارج در سیستان و خراسان رجوع شود به: بغدادی، الفرق بین الفرق / ۷۹-۸۰ تاریخ سیستان / ۱۷۷-۱۷۹.
۱۷. این خلکان / ۲-۲۰۲.
۱۸. این طیفور، بغداد / ۶۸-۶۷.
۱۹. ایضاً / ۶۶-۶۲.
۲۰. رجوع شود به نامه‌ی که وی درین باب به کارداران خویی نوشته، تاریخ گردیزی / ۳.
۲۱. تاریخ بیهقی / ۴۲-۱۴۱.
۲۲. تاریخ گردیزی / ۱.
۲۳. رجوع شود به تجاذب السلف ۱۶۹-۱۷۰ و همچنین به:

Weil, *Gesch. der Caliphen* II/229.

Rothstein, *Orientalische Studien*, I.

۲۴. تاریخ بلعمی؛ مقایسه شود با نفیسی، خاندان طاهی / ۱۶۷.

Muir, *Caliph.* 2 ed./499 . ۲۵

Rothstein, *Orientalische Studien* I.

۲۶. تاریخ یعقوبی / ۳-۸۵؛ این طیفور، بغداد / ۷۳-۷۲؛ این خلکان، وفیات / ۲۰۵؛ تجاذب السلف / ۱۶۹-۱۷۰. معید نفیسی در تاریخ خاندان طاهی، روایات مختلف را درین باب جمع کرده است / ۱۶۶-۱۷۸.

۲۷. این طیفور، بغداد / ۷۳.

۲۸. بلاذری، *فتح البلدان* / ۶۰۶-۶۰۴.

۲۹. تاریخ سیستان / ۱۷۹.

۳۰. این طیفور، بغداد / ۹۵.

۳۱. حمزه، سنی ملوك / ۱۴۵.

۳۲. تاریخ سیستان / ۱۸۰-۱۸۱.

۳۳. این خلکان، وفیات / ۲۷۱-۲۷۲.

۳۴. این طیفور، بغداد / ۹۳-۹۲.

۳۵. شابستی، الديادات، طبع کورکیس عواد / ۸۶.

۳۶. حمزه، سنی ملوك / ۱۴۵.

۳۷. این خلکان / ۲-۲۷۱؛ او این مطلب را از کتاب اخبار خواسان سلامی نقل کرده است.

۳۸. گردیزی، ۲.

۳۹. ایضاً / ۳-۴.

۴۰. این خلکان / ۲-۲۷۴.

۴۱. تاریخ سیستان / ۸۷-۱۸۶.
۴۲. ایضاً / ۱۸۵.
۴۳. گردیزی / ۲-۳.
۴۴. بلاذری، فتوح البلدان، طبع دارالنشر للجامعيین ۱۹۵۷/۱۹۵۶.
۴۵. ابن خلکان (۲/۲۷۵) این قول را نقل کرده است ولی سال ۲۳۰ را درست تر دانسته.
۴۶. الفهرست / ۱۷۰.
۴۷. گردیزی / ۴.
۴۸. ایضاً / ۵.
۴۹. گردیزی / ۵؛ ابن اسفندیار / ۴۵-۲۲۴؛ ابن اثیر / ۱۷-۳۱۶.
۵۰. سعید نقیسی نزدیک حدتن از آنها را تاقرن هفتم ذکر می کند. خاندان طاهری / ۳۰.
۵۱. Le Strange, *Bagdad*/119
۵۲. دولتشاه، تذكرة الشعرا، چاپ طهران / ۳۵.
۵۳. اسفزاری، ووضات الجنات، طبع طهران / ۱۱۶.
۵۴. لمتون، هالک و زادع درایران / ۷۰۷-۷۳۳.
۵۵. درباب این دو گونه مأخذ نیز رجوع شود به مقاله ذیل: Barthold, "Zur Geschichte der Saffariden", in Noeldeke's *Orientalische Studien* 1/171-91.
۵۶. لستر نج، سوژمهای خلافت شرقی، فصل ۲۴.
۵۷. پوردادود، یشتها / ۲/۳۰۲-۲۸۹.
۵۸. Noeldeke, *Orientalische Skizzen*/188
۵۹. تاریخ سیستان / ۹۱-۱۹۰.
۶۰. تاریخ سیستان / ۲۰۰-۱۹۹.
۶۱. تاریخ گزیده / ۳۷۳، حبیب السیر / ۲/۳۴۵.
۶۲. راجع به طبقه عیاران که نوعی شوالی شرقی است، و درباب آداب و احوال آنها رجوع شود به: Taeschner, *EI*(2), Vol. I/817-18.
- که در ذیل آن مأخذ و مراجع مهم دیگرهم یاد شده است.
۶۳. منهاج سراج، طبقات ناصری / ۱/۲۳۶.
۶۴. تاریخ گردیزی / ۵؛ و این مورد ظاهراً تنها جایی است که اطلاعی درباب میزان دستمزد در آن ایام و آن نواحی ذکر شده است. نیز رک:
- Barthold, in *Orientalische Studien*, (Noeldeke) I/177
۶۵. جوامع الحکایات، طبع عکسی / ۳۹-۱۳۶.
۶۶. طبقات ناصری، چاپ عبدالحقی حبیبی / ۱/۳۸-۲۳۷.
۶۷. تاریخ سیستان / ۲۰۸.
۶۸. این هدایا چنانکه صولی در کتاب الاوداق خویش نقل کرده است در سنّة ۲۵۳ به بغداد

- رسید. نیز رجوع شود به مقاله بارتولد، در مجموعه مطالعات شرقی اهدائی به نولدکه ۱۸۶/۱.
۶۹. وجده‌دین، چاپ برلین/۵۴.
 ۷۰. لسترنج، سردیمین‌های خلافت، ۲۳۹۲۲.
 ۷۱. ابن خلکان، ۴۵۰/۵.
 ۷۲. جوامع الحکایات، عکسی/۱۲۹.
 ۷۳. الفهرست/۴۸۶.
 ۷۴. نام وی در قادیخ سیستان/۱۸-۲۱۷ عبد الرحیم آمده است و ظاهراً تحریف است.
 ۷۵. گردیزی/۷.
 ۷۶. ایضاً/۷.
 ۷۷. ایضاً/۸.
 ۷۸. قادیخ سیستان/۲۲۲-۲۳.
 ۷۹. ابن خلکان ۴۵۳/۵.
 ۸۰. قادیخ سیستان/۲۲۱.
 ۸۱. برای لشکرکشی یعقوب به مازندران رجوع شود به: ابن اسفندیار، قادیخ طبرستان ۴۶-۴۶؛ ابن خلکان ۵/۵-۵۴؛ قادیخ گردیزی/۸؛ قادیخ سیستان/۲۲۳-۲۴؛ و این که در آخر کار حسن بن زید باز گشت و یعقوب را منهزم کرد نیز در روایت ابن خلکان آمده است.
 ۸۲. تصحیح قیاسی است. عبارت متن: «امیر المؤمنین دواب را از تربیدن». هروج الذهب، چاپ پاریس ۴۷/۸.

Noeldeke, *Sketches from East. Hist.* /192

.۸۳

۸۴. جوامع الحکایات، عکسی/۲۳۱.
۸۵. گردیزی؛ و مقایسه شود با قادیخ سیستان/۲۳۱.
۸۶. هروج الذهب، چاپ مصر/۲. ۴۴۳. در باب جنگ یعقوب و خلیفه روایت مؤلف سیاست نامه، (طبع خامخالی/۹-۱۲) بكلی با سایر روایات تفاوت دارد. وی چنانکه شیوه‌اوست یعقوب را نیز - مثل بسیاری از سورشگران دیگر - از روی خط و گراف با باطنیان مرتبط شناخته است.
۸۷. هروج الذهب/۲. ۴۴۴.
۸۸. ابن خلکان، وفیات ۵/۵-۵۸. ۴۵۷.
۸۹. قادیخ سیستان/۲۳۲-۲۳۰.
۹۰. ایضاً/۲۳۲.
۹۱. هروج الذهب/۲. ۴۴۳-۴۴۲.
۹۲. ابن اثیر، الکامل ۶/۲۱؛ ابن خلکان ۵/۴۶۳؛ سیاست نامه/۱۲.
۹۳. ابن خلکان ۵/۴۶۳.

۹۴. در باب اختلاف رویات راجع به تاریخ و موضع وفات وی رجوع شود به: ابن خلکان ۴۶۱-۶۳/۵.
۹۵. تاریخ سیستان/۲۶۷-۶۸.
۹۶. مروج الذهب ۴۶/۲؛ در باب احوال یعقوب و اخلاق و عادات او این مورخ اطلاعات جالبی بدست می دهد.
۹۷. برای نمونه این لطایف رجوع شود به تاریخ سیستان/۲۶۹-۷۳ و قابوسنامه، باب ۱۹.
۹۸. تاریخ سیستان/۲۶۸.
۹۹. مروج الذهب ۴۴۳/۲.
۱۰۰. ابن اثیر ۳۹/۶.
۱۰۱. ابن اثیر ۵۰/۶.
۱۰۲. تاریخ سیستان/۲۴۱.
۱۰۳. ایضاً ۲۴۶/۶.
۱۰۴. مروج الذهب ۴۶۵/۲ و مقایسه شود با: تجارت الامم ۹/۵.
۱۰۵. سیاست نامه ۱۲-۱۳/۱۰۵.
۱۰۶. روایت تاریخ پخارا ۱۰۳/۱ که گوید عمر و پیشنهاد صلح کرد و درین باب بالحنی تصریع آمیز به امیر پخارا پیغام فرستاد ظاهرآ از مبالغه خالی نیست و مأخذ آن شایعات یا مبالغات گزارف متداول در حلقة درباریان آل سامان بوده است که سالها بعد از اصل واقعه، آن را ساخته و پرداخته‌اند.
۱۰۷. قابوسنامه / باب ۱۹.
۱۰۸. تاریخ سیستان/۲۶۸.
۱۰۹. گردیزی ۱۱؛ و مقایسه شود با روایت مذکور در تاریخ خیرات در: Barthold, *Turkestan*/221-22.
۱۱۰. ابن خلکان / ۴۵۰-۶۴.
- Barthold, *Turkestan*/221
- ۱۱۱.
۱۱۲. گردیزی ۱۵؛ در باب مصادرهای او و بهانه‌جوییهایی که برای گرفتن اموال سر کردگان و امراء خویش به کارهای برد رجوع شود به همان کتاب ۱۵ و همچنین به: Barthold, *Turkestan*/221.
۱۱۳. تاریخ سیستان / ۲۷۷.
۱۱۴. برای تفصیل داستان مولی صندلی رجوع شود به: ابن اثیر ۱۴۱-۴۲/۶.

٩

گزیده مراجع

درین فهرست گزیده‌یی از بعضی مراجع که در کار تألیف این کتاب مورد مطالعه یا مراجعة مؤلف بوده است آورده می‌شود. کتابهایی که با نام و نشان کافی در ضمن یادداشتها یادرباب مأخذ ذکر شان رفته است درین شمار نیامده است. از کتابهای خطی نیز بجهات چند، جز بندرت و در موادر بسیار ضروری ذکری نشده است. برای اینگونه کتابها و همچنین کتابهایی که ذکر شان به مناسباتی درین تألیف رفته است و در این فهرست گزیده نام و نشان آنها نیامده است به کتابهای مشهور فهرست خطی و چاپی باید رجوع کرد. بعضی ازین گونه فهرستها و همچنین کتابهایی که متضمن کتابشناسیهای مفید هستند در این فهرست گزیده به علامت * ممتاز شده‌اند.

- / آتشکده، لطفعلی بیک آذربیگدلی، طبع بمبیشی ۱۲۹۹، ۱۲۷۷ / ق؛ طبع سید جعفر شهیدی طهران ۱۳۳۷ ش؛ طبع حسن سادات ناصری، طهران ۱۳۳۶-۴۵
- / آثار الباقیه عن القرون الخالية، تالیف ابو ریحان بیرونی، طبع لاپزیگ ۱۹۲۳
- / آثار البلاط، تالیف زکریا بن محمود قزوینی، طبع گوتا، ۱۸۴۸-۵۰
- / آثار العجم، تالیف میرزا نصیر حسینی (فرصت شیرازی)، طبع بمبیشی ۱۳۵۴ ق.
- / آثار الوزراء، تالیف سيف الدین حاجی بن نظام عقیلی، طبع میرجلال الدین حسینی، طهران ۱۳۳۷
- / آغاز فرقه حروفیه، تالیف ه. ریتر ترجمه، حشمت مؤید (فرهنگ ایران زمین) طهران ۱۳۴۱
- / ابو بکر الصدیق، تالیف عمر ابوالنصر، بیروت ۱۳۵۳ ق.
- / احسن التواریخ، تالیف حسن بیک روملو، با ترجمه انگلیسی سیدون، ۲ جلد، کلکته ۳۴-۱۹۳۱
- / احسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم، تالیف مقدسی، لیدن ۱۸۷۶، لیدن ۱۹۰۶.
- / احراق الحق، تالیف قاضی نور الله شوشتاری، طبع سنگی، طهران ۱۲۷۳ ق.
- / الاحکام السلطانية، تالیف ماوردی، چاپ انگر، بون ۱۸۵۳، قاهره ۱۲۹۸
- / الاحکام السلطانية، تالیف قاضی ابی یعلی محمد بن الحسن الفراء الحنبیلی، طبع مصر ۱۹۳۸
- * / احوال واشعاو (ودکی)، تالیف سعید نفیسی، ۳ جلد، طهران ۱۳۰۹-۱۹ ش.
- / اخبار الدول، تالیف ابوالعباس احمد بن یوسف القرمانی، بغداد ۱۲۸۷

- / اخبارالدولهالسلجوقيه، تأليف صدرالدين الحسيني، بهاهتمام محمداقبال، لاهور ١٩٣٣
- / الاخبار الطول، تأليف ابوحنيفه دينوري، طبع ليدن ١٨٨٨، جزو سلسله تراثنا قاهره ١٩٦٥
- / اخباربراعكه، مؤلف مجهول، باهتمام ميرزا عبدالعظيم خان گركاني، طهران ١٣١٢ ش.
- / ادب الكتاب، تأليف ابوبكرالصولي، قاهره ١٣٤١
- */ الادب في ظل بنى بويه، تأليف محمود غناوى الزهيري، مصر ١٩٤٩
- / ادشادالاديب الى معرفةالاديب، رجوع شود به معجمالادباء ياقوت
- / اذپرویز تاچنگیز، بقلم سیدحسن تقیزاده، طهران ١٣٥٩-١٥
- */ اذسعدي تاجامي، تاریخ ادبی ایران، تأليف ادوارد براون، ج ٣ ترجمه على اصغر حکمت طهران ١٩٤٨
- / اذطاهريان تا مغول، تأليف عباس پرويز، طهران، ١٣١٦
- / اذماست که یرماست (خاطرات و یادداشتھای) ابوالحسن بزرگ امید، طهران ١٣٣٥
- / الاستیعاب في معرفةالاصحاب، لابن عبد البر القرطبي، ٢ جلد، طبع حیدرآباد دکن، ١٣٣٦
- / اسدالغا به في معرفةالصحابه، ابن اثيرالجزري، ٥ جلد، مصر ١٢٨٥-٨٦
- / الاشارة الى محسن التجاره، لابن الفضل الدمشقي، قاهره ١٣١٨
- / الاھابه في تمييزالصحابه، لابن حجر العسقلاني، ٨ جلد، قاهره ١٣٢٣-٢٥
- / اصل الشيعة واصولها، تأليف محمد حسين آل كاشف الغطاء، عراق ١٩٤٤
- / اعتقادات فرق المسلمين، تأليف امام فخرالدين الرازى، طبع مصر ١٣٥٦
- / الاعلاق النفسيه، تأليف ابن رسته، ليدن ١٨٩١
- / الاغانى، تأليف ابوالفرج الاصفهانى، مصر ١٣٢٢-٢٣، طبع دارالكتب المصريه ٥٧ - ١٣٤٥
- / الامامة والسياسة، تأليف ابن قتيبةالدينوري، ٢ ج، مصر ١٩٣٧، قاهره ١٩٥٧
- / الاموال، تأليف الامام ابى عبیدالقاسم بن مسلم، قاهره ١٣٥٣
- */ اميركبير و ایران، تأليف فریدون آدمیت، طهران ١٣٣٤
- / انتخابات البهيه در تاریخ طبرستان (گیلان)، باهتمام برنهارد دارن، سن پطرز بورگ ١٨٥٧
- / انساب الاشراف، تأليف بلاذری، تحقيق الدكتور محمد حمیدالله، دارالمعارف بمصر ١٩٥٩ جزء ٤ و ٥ فلسطین ١٩٣٨
- / انقلاب آذربایجان وبلوای تبریز، تأليف محمد باقر ویجویه، طبع سنگی، ١٣٢٦ ق
- / اهم الفرق الاسلامية، بقلم الدكتور البيرونی نادر، بيروت ١٩٥٨
- / اولین قیام مقدس ملى (خاطرات مهاجرت)، حسين سمیعی و امان الله اردلان، طهران ١٣٣٢
- / ایام العرب في الاسلام، تأليف محمد ابوالفضل ابراهیم-علی محمدالبعاوی، مصر ١٩٥٥
- / ایران در جنگ بروگ، تأليف مورخ الدوله سپهر، طهران ١٣٣٦ ش.
- ایوانشاه: تاریخچه مهاجرت (کشتیان بہندوستان، پورداود، بمیشی ١٩٢٦
- */ باب خرم دین، تأليف سعید نفیسی، طهران ١٣٣٣
- / باب وبهاء (ابشنامید، تأليف حاجی فتح الله مفتون یزدی، حیدرآباد دکن، ١٩٥١

- / البايون والبهايون في حاضرهم وحاضرهم، بقلم السيد عبد الرزاق الحسني، صيدا ١٩٥٧
 / باپطرزبودگ پا قسطنطینیه، تأليف عبد الحسين هژیر، طهران ١٣٢٢
 / بحدائق الأنوار، محمد باقر مجلسی، طبع طهران ١٣٥١-١٢
 */ بحرين، تأليف سعید نقیسی، طهران ١٣٣٣
 / بحیره، تأليف فزوونی استرابادی، طهران ١٣٣٨
 / البدء والتاريخ، تأليف مطهر بن طاهر المقدسي، بهاهتمام وبترجمة فرانسوی کلمان هوار،
 طبع پاریس ١٩١٩-١٨٩٩
 / البداية والنهاية في التاريخ، تأليف ابن کثیر القرشی، ١٤ جلد، مصر ١٣٥١-٥٨
 / بدايه الاذمان في دعای کرمان، تأليف ابو حامد کرماني، فراهم آورده دکتر مهدی بیانی،
 طهران ١٣٢٦
 / بدايه الواقع، تأليف زین الدین محمود واصفی، ٢ جلد، طبع مسکو ١٩٦١
 */ برمکیان: بنا بر دوایات هونخین عرب و ایرانی، تأليف لوسین بووا، ترجمة عبد الحسین میکده،
 طهران ١٣٣٦
 / بستان السیاحه، تأليف حاجی زین العابدین شیروانی، طبع سنگی طهران ١٣١٥ ق.
 / بلدان الخلافة الشرقية، تأليف گی لسترنج، ترجمة بشیر فرنسیس-کورکیس عواد، بغداد
 ١٩٥٤
 / بیهادستان در تاریخ و تراجم جمال قائنات و قهستان، تأليف محمدحسین آیتی، طهران ١٣٢٧ ش.
 / بیهجه الصدور، تأليف حاج میرزا حیدر علی اصفهانی، بمیئی ١٣٣١ ق.
 / بیان الادیان تأليف ابوالمعالی الحسینی العلوی، بتصحیح عباس اقبال، طهران ١٣١٢؛
 باب پنجم در (فرهنگ ایران زمین)، طهران ١٣٤١
 / البيان والتبيين، تأليف جاحظ، بتحقيق وشرح حسن السندوبي، قاهره ١٩٤٧
 / بیست مقاله قزوینی، ج ٢٩، ٢٦، چاپ جدید، طهران ١٣٣٢

/ پنجاہ سال نفت ایران، نگارش مصطفی فاتح، طهران ١٣٣٥

- / قادیخ آل مظفر، محمود کتبی، بهاهتمام عبد الحسین نوائی، طهران ١٣٣٤
 / قادیخ اجتماعی (سیاسی)، تأليف سعید نقیسی، طهران ١٣٣٥ ش.
 / قادیخ ادبیات ایران، تأليف ادوارد براؤن، ج ٤ ترجمه رشید یاسمی، طهران ١٣١٦
 / قادیخ ادبیات، تقریرات بدیع الزمان فروزانفر، سلسلة انتشارات مؤسسه وعظ وخطابه
 ١٣٥٨-١٣٥٩
 / قادیخ ادبیات دایران، دکتر ذیبح الله صفا، ٣ جلد طهران ١٣٣٨-٣٩
 */ قادیخ ادبیات فارسی، تأليف هرمان اته، ترجمه دکتر رضازاده شفق، طهران ١٣٣٧
 */ قادیخ ادبی ایران، تأليف پروفسور براؤن، ج اول، ترجمه علی پاشا صالح، تهران ١٣٣٣
 / قادیخ ادبیات ایران، تأليف ادوارد براؤن، ج دوم، ترجمه فتح الله مجتبائی، طهران ١٣٤١

- ر/ تاریخ اسلام، تالیف دکتر علی اکبر فیاض، انتشارات دانشگاه طهران، ۱۳۳۵، ۱۳۲۷
- ر/ تاریخ الاسلام، تالیف شمس الدین الذهبی، ۴ جلد، قاهره ۱۳۶۷-۶۹
- ر/ تاریخ الاسلام، السیاسی... تالیف حسن ابراهیم حسن، قاهره ۱۹۲۵
- ر/ تاریخ الامم والملوک، تالیف طبری، طبع دخویه ۱۸۷۶-۱۹۰۱، طبع قاهره ۱۹۳۹
- ر/ تاریخ انقلاب مشروطیت ایران، نگارش دکتر مهدی ملکزاده، ۷ مجلد، طهران ۱۳۲۸ش.
- ر/ تاریخ اوائل انقلاب مشروطیت ایران، خطابه سید حسن تقی زاده، طهران ۱۳۳۸ش.
- ر/ تاریخ ایران، تالیف عبدالله رازی طهران ۱۳۱۷ش.
- ر/ تاریخ ایران، تالیف سرجان ملکم، بعثی ۱۳۲۳، ۱۳۰۳
- ر/ تاریخ ایلچی نظام شاه، تالیف خورشاه ابن قباد الحسینی، مندرج در ضمن منتخبات فارسی تألیف شارل شفر، ج ۲، پاریس ۱۸۸۶
- ر/ تاریخ بخارا، تالیف نرشخی، طبع شفر، پاریس ۱۸۹۲، با تصحیح مدرس رضوی طهران ۱۳۱۷
- ر/ تاریخ بختیاری یا اخلاقه الاعمال فی تاریخ بختیار، تالیف عبدالحسین بن هدایت الله سپهر، بدستور سردار اسعد بختیاری، طهران ۱۳۲۷.
- ر/ تاریخ بغداد لاحافظ ابی بکر احمد بن علی الخطیب البغدادی، ۴ جلد، مصر ۱۹۳۱
- ر/ تاریخ بلعمی، ترجمة طبری بوسیله ابوعلی بلعمی، بتصحیح محمد تقی بهار (وپر وین گنابادی)، طهران ۱۳۴۱
- ر/ تاریخ بیداری ایرانیان، تالیف نظام الاسلام کرمانی، چاپ دوم، طهران ۱۳۳۲ش.
- ر/ تاریخ بیهقی، تالیف ابوالفضل محمد بن حسین بیهقی، کلکته ۱۸۶۲؛ ادب ۱۳۵۷، دکتر غنی و دکتر فیاض، طهران ۱۳۲۴ش؛ معید نقیسی ۱۳۲۶-۳۲ش.
- ر/ تاریخ بیهق، تالیف ابوالحسن علی بن زید بیهقی، بتصحیح احمد بهمنیار، طهران ۱۳۱۷ش.
- ر/ تاریخ پانصد ساله خوزستان، نوشته احمد کسری، چاپ سوم، طهران ۱۳۳۰ش.
- *ر/ تاریخ الشمدون الاسلامی، تالیف جرجی زیدان؛ طبعة جديدة، راجعها وعلق عليها الدكتور حسین مؤنس ۵ جزء، دارالهلال ۱۹۵۸
- ر/ تاریخ جدید بیزد، تالیف احمد بن حسین بن علی الکاتب، یزد ۱۳۱۷ش.
- ر/ تاریخ جغرافیائی خوزستان، نوشته سید محمد علی امام شوشتی، طهران ۱۳۳۱
- ر/ تاریخ جراید و مجلات ایران، تالیف محمد صدر هاشمی، ۱۳۳۲-۱۳۲۷
- ر/ تاریخ جرجان اوکتاب معرفة علماء و اهل جرجان؛ تالیف ابو القاسم حمزه بن یوسف ابن ابراهیم السهمی، طبع حیدر آباد دکن، ۱۹۵۰
- ر/ تاریخ جهانگشای، تالیف علاء الدین عطاملک جوینی، ۳ جلد لیدن ۱۹۱۲-۳۹، بااهتمام محمد رمضانی ۳ جلد در یک مجلد، طهران ۱۳۳۷
- ر/ تاریخ حزین، شیخ علی حزین، چاپ سوم، اصفهان ۱۳۳۲ش.
- ر/ تاریخ چه نادر شاه، تالیف ولادیمیر میتورسکی، ترجمہ رشید یاسی، طهران ۱۳۱۳ش.
- ر/ تاریخ الحکماء، تالیف ابن القسطی، طبع لایپزیگ ۱۹۰۳
- *ر/ تاریخ خاندان طاهری، تالیف سعید نقیسی، طهران ۱۳۳۵ش.
- ر/ تاریخ خانی، تالیف علی بن شمس الدین بن حاجی حسین، به اهتمام برنهارد دارن، پطرز بورغ

- قادیخ الخلفاء، تأليف جلال الدين عبد الرحمن السیوطی، مصر ١٣٥٥.
- قادیخ الخمیس، تأليف حسین بن محمد دیار بکری، ۲ جلد، مصر ١٣٥٢.
- قادیخ الدخانیه، بقلم شیخ حسن کربلاجی، اراک ١٣٣٣.
- قادیخ «وابط ایران و ادوباً در دوره صفویه»، تأليف نصرالله فلسفی، طهران ١٣١٦ ش.
- قادیخ «وابط سیاسی ایران و انگلیس»، تأليف محمود محمود، جلد، طهران ١٣٢٨-٣٣ ش.
- قادیخ «وابط سیاسی ایران با دنیا»، تأليف نجفقلی حسام معزی، ۲ جلد طهران ١٣٢٤-٢٦ ش.
- قادیخ «ویان»، تأليف مولانا اولیاء الله آملی، طهران ١٣١٣ ش.
- قادیخ «ذنیه»، تأليف علی رضا بن عبدالکریم شیرازی، طبع ارنست بیر، لیدن ١٨٨٨.
- قادیخ سفارت خلیل خان و محمد بن خان به هندوستان، بمبیشی ١٨٨٦.
- قادیخ منی ملوك الأرض والأنبياء، تأليف حمزه بن الحسن الاصفهانی، برلین ١٣٤٥ ق.
- قادیخ سیاسی و دیپلماسی ایران از گلنا با د تاترکمن چای، تأليف علی اکبرینا، انتشارات دانشگاه طهران ١٣٣٧ ش.
- قادیخ شوشتر، تأليف سید عبدالله جزائری، کلکته ١٩٢٤.
- قادیخ شیخ اویس، تأليف ابو بکر القطبی الاهی، پسیعی و اهتمامین فن لون، لاهه ١٣٧٥ ق.
- قادیخ طبرستان، تأليف این اسفندیار، بتصحیح عباس اقبال، ۲ قسم، طهران ١٣٢٥.
- قادیخ طبرستان و «ویان و ماذندهان»، تأليف سید ظهیر الدین المرعشی، باهتمام برنهارد دارن، پطرز بورغ ١٢٦٦ ق، چاپ طهران ١٣٣٣ ش.
- قادیخ عالم آدی عباسی، تأليف اسکندر بیک منشی، طبع سنگی، طهران ١٣١٤ ق. چاپ سری ۲ مجلد طهران ١٣٣٤-٣٥ ش.
- قادیخ العراق بین احتلالین، تأليف عباس العزاوی، ۷ جلد، بغداد ١٩٥٣-٥٥.
- قادیخ العراق الاقتصادی فی القرن الرابع الهجری، تأليف عبدالعزیز الدوری، بغداد ١٩٤٨.
- قادیخ العراق فی ظل بنی امیه، تأليف الخبر بو طلی، طبع دار المعارف بمصر، قاهره ١٩٥٥.
- قادیخ العرب قبل الاسلام، تأليف الدكتور جوادعلی، طبع بغداد ١٩٥٥-٥٦.
- قادیخ عربستان و قوم عرب، مخترا نیهای سید حسن تقی زاده، انتشارات دانشکده علوم معقول و منقول، دوره دوم ١٣٢٨-٢٩.
- قادیخ عصر حافظ، تأليف دکتر قاسم غنی، تهران ١٣٢١.
- قادیخ عضدی، تأليف احمد میرزا عضد الدوّله، بمبیشی ١٣٥٦ ق، طهران ١٣٢٨ ش.
- قادیخ الفارقی، تأليف احمد بن یوسف الفارقی، قاهره ١٩٥٩.
- قادیخ الضرائب العراقيه، تأليف عباس العزاوی، بغداد ١٩٥٩.
- قادیخ فرهنگ ایران، تأليف دکتر عیسی صدیق، چاپ سوم، طهران ١٣٤٢ ش.
- قادیخ قاجاریه، از مجلدات ناصیخ التوانیخ، تأليف میرزا محمد تقی لسان الملک سپهر، طهران ١٣١٥.
- قادیخ قم، تأليف حسن بن محمد قمی، بتصحیح سید جلال طهرانی، طهران ١٣١٣ ش.
- قادیخ کاشان یا هرات القاسان، تأليف عبدالرحیم ضرابی متخلص به سهیل، به اهتمام ایرج افشار، ١٣٢٥ ش.

- ***قادیخ کرمان (سالاریه)** تألیف احمد علی خان وزیری، بتصحیح باستانی پاریزی، طهران ۱۳۴۰ ش.
- قادیخ گزیده**، تألیف حمد الله مستوفی، عکسی با تلخیص انگلیسی، سلسله اوقاف گیب ۱۹۱۵-۱۳، چاپ سربی طهران ۱۳۳۹ ش.
- قادیخ گیتنی گشای**، تألیف صادق نامی، با دو ذیل آن، با تصحیح و مقدمه سعید تقی‌سی، طهران ۱۳۱۷ ش.
- قادیخ گیلان**، تألیف عبدالفتاح فومنی، به اهتمام برنهارد دارن، پطرز بورغ ۱۲۷۴ ق. رشت ۱۳۱۴-۱۵ ش.
- قادیخ گیلان و دیلمستان**، تألیف میر ظهیر الدین مرعشی، به اهتمام ه.ل. رایینو، رشت ۱۳۳۵ ش.
- قادیخ مبارکه اذانی**، تألیف رشید الدین فضل الله، بسعی و اهتمام کارل یان ۱۹۵۷، ۱۹۴۵
- قادیخ مختصر احزاب سیاسی**، تألیف ملک الشعراًء بهار، طهران ۱۳۲۳ ش.
- قادیخ مختصر ایران**، تألیف پاول هرن، با هواشی و تعلیقات دکتر رضازاده شفق، طهران ۱۳۱۴ ش.
- قادیخ مختصر الدول**، تألیف ابن العبری، بیروت ۱۸۹۰، بیروت ۱۹۵۸
- قادیخ مختصر زندگانی... سپهسالاً** (نقابنی با یادداشت‌های او)، به اهتمام عبدالصمد خلعتبری، طهران ۱۳۲۸
- قادیخ مددسۀ عالی سپهسالاً**، تألیف ابو القاسم سحاب، طهران ۱۳۲۹ ش.
- قادیخ مشروطه ایران**، تألیف دکتر نور الله دانشور علوی، طهران ۱۳۳۵ ش.
- قادیخ مشروطه ایران**، تألیف احمد کسری تبریزی، چاپ سوم، طهران ۱۳۳۳ ش.
- قادیخ معاصر یا حیات یحیی**، تألیف یحیی دولت آبادی، ۴ جلد، طهران ۱۳۳۰-۳۶ ش.
- قادیخ مفصل ایران از حمله چنگیز قاچشکیل دولت قیمودی**، تألیف عباس اقبال، طهران ۱۳۱۲ ش.
- قادیخ ملازاده**، در ذکر مژادات بخواه، تألیف احمد بن محمود المدعاو بمعین الفقراء، به اهتمام احمد گلچین معانی، طهران ۱۳۳۹
- التاریخ المنصوری**، تألیف محمد بن علی الحموی، مسکو ۱۹۶۰
- قادیخ نامه‌های یا قادیخ سیفی**، تألیف سیف بن محمد یعقوب هروی، به اهتمام محمد زیر صدیقی، کلکته ۱۹۴۳
- قادیخ نصایی العراق**، تألیف رفائل ابو سحق، بغداد ۱۹۴۸
- قادیخ نیشا بود**، تألیف الحاکم نیشا بوری، طبع دکتر بهمن کریمی، طهران ۱۳۳۹
- قادیخ النقود العراقيه لما بعد العهد العباسيه**، طبع بغداد ۱۹۵۸
- قادیخ نگادستان**، تألیف قاضی احمد بن محمد غفاری، طبع سنگی ۱۸۲۹، یمیشی ۱۲۷۵
- قادیخ نو**، شامل حوادث دوره قاجاریه، تألیف جهانگیر میرزا پسر عباس میرزا نایب السلطنه، بسعی و اهتمام عباس اقبال، طهران ۱۳۲۷
- قادیخ و جغرافی دادسلطنه تبریز**، تألیف شاهزاده نادر میرزا، طهران ۱۳۲۳
- قادیخ دردش باستانی**، بقلم حسین پرتو بیضائی، طهران ۱۳۳۷
- قادیخ و حاف**، تألیف و حاف الحضره، طبع یمیشی ۱۲۶۹، طهران ۱۳۳۸ ش.

- قادیخ هجده ساله آذربایجان، تأليف احمد کسری، چاپ دوم، طهران ۱۳۳۳ ش.
- قادیخ یمینی، تصنیف ابو نصر محمد بن عبدالجبار عتبی، لاهور ۱۳۰۰ق.
- قادیخ یزد، تأليف جعفر بن محمد جعفری، به اهتمام ایرج افشار، طهران ۱۳۳۸
- قادیخ یزد، تأليف عبدالحسین آیتی، طبع یزد، ۱۳۱۷ ش.
- النادیخ المیعقوبی، تأليف ابن واصل المیعقوبی، طبع بیروت ۱۹۵۵-۵۶، طبع نجف ۱۳۵۸
- قصص العوام فی معرفة مقالات الاسماء منسوب به سید مرتضی بن داعی رازی، بتصحیح عباس اقبال ۱۳۱۳ ش.
- التبحیر فی الدین، تأليف ابو المظفر الاسفرازی، طبع مصر ۱۹۵۵
- تنمية الیتیمه، تأليف ثعالبی، طبع عباس اقبال، ۲ جلد، طهران ۱۳۵۳
- تجابب الام و تعاقب الہم، تأليف ابو علی مسکویه، طبع عکسی کائناتی ۱۹۰۹-۱۷، طبع آمد روز ۱۹۱۴-۱۶
- تجابب السلف، تأليف هندو شاه نخجوانی، به اهتمام عباس اقبال، طهران ۱۳۱۳
- تجزیة الامصار و ترجیة الاعصار، رجوع شود به قادیخ و صاف
- تحفة الاحباب فی نوادر آثار الاصحاب، تأليف شیخ عباس قمی، طهران ۱۳۶۹ ق.
- تحفة الامراء فی قادیخ الوزراء، تأليف ابو اسعف هلال صابی، لیدن ۱۹۰۴
- تحفة العالم، تأليف میر عبد اللطیف شوشتری، بمیشی ۱۲۶۳
- تحفة سامی، تأليف سام میر زای صفوی، با تصحیح وحید دستگردی، طهران ۱۳۱۴ ش.
- * تحولات سیاسی نظام ایران، تأليف جهانگیر قائم مقامی، طهران ۱۳۲۶ ش.
- تذکرة الخواص، تأليف سبط ابن الجوزی، طبع نجف ۱۳۶۹
- تذکرة حزین، تأليف شیخ لاھیجی، چاپ دوم اصفهان، ۱۳۳۴
- تذکرة شاه طهماسب، بقلم خودش، نشریات کاویانی، برلین ۱۳۴۳
- تذکرة الشعرا دولتشاه سمرقندی، لیدن ۱۹۰۱
- تذکرة شوشتر، تأليف سید عبدالله شوشتری، کلکته، ۱۹۲۴
- * تذکرة الملوک، به اهتمام مینور سکی، طبع سلسلة او قاف گیب ۱۹۴۳، طهران ۱۳۳۲ ش.
- ترجمة قادیخ طبری، ابو علی بلعمی، کانپور ۱۳۳۴ هـ. ق - قسمت مربوط به ایران به اهتمام دکتر محمد جواد مشکور، طبع طهران ۱۳۳۷ هـ. ش.
- ترجمة قادیخ یمینی، بقلم جرفاذقانی، طبع سنگی، طهران ۱۲۷۳ هـ. ق.
- ترجمة معاجم اصفهان، بقلم حسین بن محمد بن ابی الرضا آوی، به اهتمام عباس اقبال، طهران ۱۳۲۸ ش.
- تحنیفات خیرخواه راتی، بکوشش و ایوانق، طهران ۱۹۶۱
- قلبیس ابلیس، تأليف جمال الدین ابی الفرج عبدالرحمن ابن الجوزی، طبع مصر، ۱۳۴۷
- قلخیص قادیخ نبیل زندی، به اهتمام اشراق خاوری، طهران، ۱۳۲۴ ش.
- التنبیه والرد على اهل الاھواء والبدع، تأليف ابوالحسین محمد بن احمد الملطفی، استانبول ۱۹۳۶
- التنبیهات الجلیلیه فی کشف اسرار الباطنیه، تأليف محمد کریم خراسانی، طبع نجف ۱۳۵۱ هـ. ق.
- التنبیه والاشراف، تأليف علی بن حسین بن علی مسعودی، طبع مصر ۱۳۵۷

ر/ تواریخ آل سلجوق، تاریخ سلجوقیان کرمان، تألیف محمد بن ابراهیم، لیدن ۱۸۸۶
ر/ تیمهونامه (منظوم)، عبدالله هاتفی، مدرس، ۱۹۵۸

ر/ ثوہۃ الزنج، تألیف فیصل السامر، بغداد ۱۹۵۶
ر/ ثوہۃ الزنج و قائدہا علی بن محمد، تألیف احمد علیبی، بیروت ۱۹۶۱

ر/ جامع التواریخ (شیدی)، تألیف رشید الدین فضل الله، طبع کاترمر، با ترجمه فرانسوی، پاریس ۱۸۳۳

ر/ جامع التواریخ، رشید الدین فضل الله (اسماعیلیه)، دانشپژوه- زنجانی، طهران ۱۳۳۸
ر/ جامع التواریخ، رشید الدین فضل الله (غزنویان و آل بویه) بسعی احمد آتش، انقره ۱۹۵۷
ر/ جامع التواریخ، رشید الدین فضل الله، ۲ جلد، بکوشش دکتر بهمن کریمی، طهران ۱۳۳۸
ر/ الجزء الثامن، من تواریخ ابی الحسین، هلال بن المحسن الصابی - مصر - ۱۹۱۹
ر/ جزیه دادسلا، دانیل دنیت - ترجمه دکتر محمدعلی موحد - تبریز ۱۳۴۰ ش.
ر/ جمیه را نسب العرب لابی محمدعلی بن سعید بن حزم الاندلسی، طبع دارالمعارف بمصر ۱۹۴۸
ر/ جوامع الحکایات و لواحی الرؤایات، تألیف محمد عوفی (پانزده باب) طهران سنگی، ۱۳۳۵ ش.

ر/ الجوادر المختیه فی طبقات الحنفیه، تألیف محیی الدین عبدالقدار الحنفی، ۲ جلد، حیدرآباد دکن ۱۳۳۲

ر/ جهان نامه، تألیف محمد بن نجیب ابن بکران، طبع مسکو - ایضاً: بکوشش دکتر محمد امین ریاحی، طهران ۱۳۴۲

ر/ جهانگشای نادری، تألیف میرزا مهدی خان، طهران ۱۲۷۰، تبریز ۱۲۶۴، تبریز ۱۳۱۴ ق.

ر/ چند قایقه، از احمد کسری، طهران ۱۳۲۶، طهران ۱۳۲۶

ر/ چهار مقاله، نظامی عروضی، به اهتمام محمد قزوینی، اوقاف گیب، لیدن، ۱۹۰۹؛ به اهتمام دکتر محمد معین، طهران ۱۳۳۳

ر/ چهل مقاله کسری، گردآورنده یحیی ذکاء، طهران ۱۳۳۵ ش.

ر/ حبیب السیر فی اخبار افراد البشر، تألیف غیاث الدین بن همام الدین محمد الحسینی مشهور به خواندمیر، ۲ مجلد، بمبئی ۱۸۴۷، ۱۸۵۷؛ طهران ۴ مجلد، چاپ کتابخانه خیام، ۱۳۳۰
ر/ حدود العالم من المشرق الى المغرب، بارتولد ۱۹۳۵، سید جلال طهرانی ۱۳۱۴ ش؛ بکوشش دکتر منوچهر ستوده، طهران ۱۳۴۰ ق.

ر/ حقایق الاصناف ناصری، تألیف میرزا سید جعفر خان حقایق نگار خورموجی، طهران ۱۲۸۴
ر/ الحوادث الجامعه لابن الفوطی، بغداد، ۱۹۳۲

ر/ الحیوان (کتاب) جاخط، بشرح و تحقیق عبد السلام محمد هارون (۷ جزء) ۱۹۳۸-۴۵

- رخاطرات سیاسی میرزا علیخان امین‌الدوله، بکوشش حافظ فرمانفرما مائیان، طهران ۱۳۴۱ ش.
- رخاطرات و خاطرات، تالیف مهدی‌قلی هدایت (مخبر‌السلطنه)، طهران ۱۳۲۹ ه. ق.
- رخالدین ولید، تأليف عمر ابوالنصر، بيروت ۱۳۵۹ ق.
- * رخاندان نوبختی، تأليف عباس اقبال، طهران ۱۳۱۱ ش.
- رالخرج فی الدولة حتى منتصف القرن الثالث الهجري، تأليف محمد ضياء الدين الرئيس، مصر ۱۹۵۷
- رخطط المقريري - قاهره، ۱۹۱۱-۲۷
- رالخلافة، محمد رشید رضا، قاهره ۱۹۲۳
- رخلسه یا خوابنامه اعتمادالسلطنه، مشهد ۱۳۲۴
- رالخواج في الإسلام، عمر ابوالنصر، بيروت ۱۹۴۹
- رالخواج والشیعه، یولیوس فلهوزن، ترجمه عبد الرحمن بدوى، قاهره ۱۹۵۸
-
- ردانشمندان آذربایجان، تأليف محمد على تربیت، طهران ۱۳۱۴ ش.
- ردبستان المذاهب، ملام محسن فانی، چاپ لکنهو ۱۸۸۲
- ردستور الوداع، تأليف غیاث الدین معروف به خواند میر، بتصحیح و مقدمه سعید نفیسی، طهران ۱۳۱۷ ه. ش.
- ردعائم الإسلام، تأليف قاضی نعمان، طبع دار المعارف بمصر، ۲ جلد ۱۹۵۱-۶۰
- * ردو قرن سکوت، تأليف عبدالحسین زرین کوب، طهران ۱۳۳۵ (چاپ جدید با تجدیدنظر) طهران ۱۳۳۶
- ردول الاسلامیه، خلیل ادهم، ترجمة طبقات السلاطین استانلى لین پول، طبع استانبول ۱۹۲۷
- ردوکتاب نفیس اذ .. تاریخ حضویان: خلاصۃ التواریخ، تاریخ ملاکمال، بتصحیح ابراهیم دهگان، اراك ۱۳۳۴ ش.
- ردول الاسلام، تأليف حافظ شمس الدین ابو عبدالله الذہبی، الطبعة الثانية، ۳ جلد حیدرآباد دکن ۱۳۶۴-۶۵
- رالديارات، تأليف ابوالحسن علی بن محمد الشابستی، بغداد ۱۹۵۱
- ردون ڈوان ایوانی، تأليف اروج بیک بیات، ترجمة مسعود رجب نیا - طهران ۱۳۳۸
-
- رذکر اخبار اصحابهان، تأليف حافظ ابی نعیم اصحابهانی، ۲ جلد، لیدن ۳۴ - ۱۹۳۱
- رذیل جامع التواریخ (شیدی)، تأليف حافظ ابرو، با مقدمه دکتر خانبا با بیانی، طهران ۱۳۱۷ ه. ش.
- رذیل تاریخ عالم آدی عباسی، چاپ سهیلی خوانساری، ۱۳۱۷ ه. ش.
- رذیل ظرفنامه شامی، از حافظ ابرو، پراگ ۱۹۳۲، طهران ۱۳۲۸
-
- رatica المصدود و آیة المسود، تأليف محمد بن علی بن سلیمان الراؤندی، چاپ اوقاف گیب ۱۹۲۱
- رatica العقل، للداعی احمد حمید الدین کرمانی، قاهره ۱۹۵۲
- رجال آذربایجان در عصر مشروطیت، تأليف مهدی مجتبه‌ی، طهران ۱۳۲۷ ه. ش.

- رجال حمد مشروطیت، تأليف ابوالحسن علوی، یغما سال پنجم، طهران ۱۳۳۱
- رساله‌الا در شادی احوال الصاحب الکافی اسماعیل بن عباد، تأليف ابوالقاسم احمدقوبائی اصفهانی، طهران
- رساله‌الثانیه لای دلف مسعودین المهملهل الخزوجی، مینورسکی، طبع قاهره ۱۹۵۵، طبع مسکو ۱۹۶۰
- رساله‌الحسبه فی الاسلام لابن تیمیه، مصر ۱۳۱۳
- رساله‌عادة الحیوة، اثر نورالله آشیز شاه عباس، با مقدمه ایرج افشار (فرهنگ ایران زمین)، طهران ۱۳۳۲
- رساله‌مجدیه - تأليف مجدد الملک سینکی - با مقدمه معید نقیسی، طهران ۱۳۲۱
- ستاخیز ایران، مدارک مقالات و نگارشات خارجی ۱۳۲۳-۱۲۹۹، گردآورده فتح‌الله‌نوری استندیاری، طهران ۱۳۳۵
- رسوم داد‌الخلافه، تأليف ابی الحسین هلال بن المحسن الصابی، عنی بتحقیقه میخائیل عواد، بغداد ۱۹۶۴
- روزنامه میرزا محمد کلانتر فارس، به‌اهتمام عباس اقبال، طهران ۱۳۲۵ ش.
- روضات الجنات، تأليف میرزا محمد بتاقر خونساری، طهران ۱۲۸۷
- روضات الجنات فی اوچاف مدینه هرات، تأليف معین‌الدین محمد‌الزمجی الاسفزاری، بتصحیح سید محمد‌کاظم امام، ۲، بخش، طهران ۱۳۳۸-۳۹
- روضه‌الصفاء فی سیرة الانبیاء والملوک والخلفاء، تأليف محمد بن خاوند شاه بن محمود معروف به میر خواند (۷ جلد) طبع لکهنو ۱۳۳۲ هـ ق، طبع طهران (۱۰ ج با ۳ جلد تتمه بقلم رضاقلی خان هدایت)، ۱۲۷۵ هـ
- ریحانة‌الادب، تأليف مدرس خیابانی تبریزی، ۶ جلد، طهران ۱۳۲۶-۳۳ ش.
-
- زبدۃ‌النصرة ونخبۃ‌العصر، عمادالدین الاصلبیانی، اختصار فتح البنداری، لیدن ۱۸۸۹
- زندگانی شاه عباس اول، ۵ جلد، تأليف نصرالله فلسفی، طهران ۱۳۳۲-۴۱
- زندگانی شکفت آور تیمود، ابن عربشاه ترجمة محمد علی نجاتی، طهران ۱۳۳۹
- زین‌الاخبار، تأليف ابوسعید عبدالحی بن ضحاک بن محمود گردیزی، بسعی واهتمام محمد ناظم برلین ۱۹۲۸؛ طهران ۱۳۲۷ هـ ش. قسمت تاریخ ساسانیان تاصفاریان به‌اهتمام سعید نقیسی، طهران ۱۳۳۳
-
- سازمان اداری حکومت صفوی، شامل ترجمه تعلیقات مینورسکی بر تذکرة‌الملوک، ترجمه مسعود رجب‌نیا، طهران ۱۳۳۴
- سپه‌الا (اعظم)، تأليف و نگارش محمود فرهاد معتمد، طهران ۱۳۲۵
- سبائق‌الذهب فی معروفة قبائل العرب، محمد‌امین‌البغدادی، بمیشی ۱۲۹۶ هـ ق.
- سخن و سخن‌دان، تأليف بدیع‌الزمان بشویه خراسانی، ۲ جلد، طهران ۱۳۰۸-۱۲
- سرزمینهای خلافت شرقی، جغرافیای تاریخی، تأليف لستر نج، ترجمه محمود عرفان، طهران ۱۳۳۷
- سفرنامه‌این بخطه، ترجمه محمد علی موحد، طهران ۱۳۳۷

- سفرنامه حکیم ناھرخسرو، بانضمام روشنائی نامه و سعادت نامه، برلین، ۱۳۴۱ ق.
- سفرنامه خوزستان، حاج عبدالغفار نجم الملک، بکوشش محمد دیر سیاقی، طهران ۱۳۴۱
- سفرنامه کرهان و بلوچستان، تأليف فیروز میرزا فرمانفرما بکوشش منصوره نظام مافی طهران ۱۳۴۲
- سفرنامه کلاویخو، ترجمة مسعود رجب نیا، طهران ۱۳۳۷
- سلجوق‌نامه، تأليف ظهیر الدین نشاپوری، طبع طهران ۱۳۳۲ هـ ش.
- سلسلة النسب حقویه، تأليف شیخ حسن بن شیخ ابدال پیرزاده زاهدی، انتشارات ایرانشهر، برلین ۱۳۴۳ ق.
- سمط‌العلی للحضرۃ العلیاء، تأليف ناصر الدین منشی کرمانی، طهران ۱۳۲۸ هـ ش.
- سیاست نامه یا سیر الملوک، تأليف ابو علی حسن بن علی نظام الملک، به اهتمام سید عبدالرحیم خلخالی طهران ۱۳۱۵ ش.
- سیر استگران دوده قاجاریه، نگاشته خان ملک ساسانی، طهران ۱۳۳۸ ش.
- السیرۃ النبویه، تأليف ابن هشام، طبع مصطفی السقا، ابراهیم الایباری، عبدالحفیظ شلبی مجلد، مصر ۱۹۳۶
- سیرۃ المؤید فی الدین، تقديم محمد کامل حسین، قاهره ۱۹۴۹
- سیرۃ سلطان جلال الدین منکبوقی، تأليف محمد بن احمد النسوی، طبع هوداس پاریس ۱۸۹۱، طبع دار الفکر العربي ۱۹۵۳
- سیرۃ عموبن عبدالعزیز، تأليف عبدالله بن عبدالحكم، مصر ۱۹۵۴
-
- شد الاذار فی خط الاوذار عن ذوازل المذاہ تأليف معین الدین ابو القاسم جنید شیرازی بتصحیح محمد قزوینی، طهران ۱۳۲۸ ش.
- شدادات الذهب فی اخبار من ذهب، لابن عماد العنابلی، ۸ ج، قاهره ۱۳۵۰
- شرح حال عباس میرزا ملک آراء، با مقدمه به قلم عباس اقبال، طهران ۱۳۳۵ هـ ش.
- شرح ذندگانی من یا تاریخ اجتماعی و اداری دوده قاجاریه، عبدالله مستوفی، طهران، ۱۳۲۴-۲۵ ش.
- شرح فیح البلاعه، لابن ابی الحدید (۴ جلد) طبع مصر، مطبعة دار الكتب العربية، ۱۳۲۹
- شرف نامه بدليسی، تأليف شرفخان بدليسی باهتمام ولاديميرز رنوف (۲ جلد، ۱۸۷۶-۷۸)
- شمس‌الحسن، تأليف تاج‌السلمانی، با ترجمة آلمانی، به اهتمام هـ د، رویمر، ویسیادن ۱۹۵۵
- شهداء‌الفضیله، تأليف عبد‌الحسین بن احمد‌الامینی، نجف، ۱۳۲۹
- شهریاران گمنام، کسری تبریزی، ۳ بخش، طهران ۱۳۰۷-۱۳۰۸ هـ ش.
- شیخ‌صفی و قبادش، احمد کسری، طهران ۱۳۲۳
- الشیخان، طه‌حسین، طبع دار المعارف بمصر - قاهره، ۱۹۶۰
- الشیعه و فنون‌الاسلام، سید‌حسن صدر، صیدا ۱۳۳۱ ق.
- شیراز نامه، تأليف ابوالعباس احمد بن ابی الخیر زرکوب شیرازی، بتصحیح بهمن کریمی طهران ۱۳۱۰ ش.
-
- صحائف الاخبار، تأليف منجم باشی (ترکی) ۳ جلد ۱۲۸۵

- / الصبح الاعشی، تأليف قلقشندي، المطبعة الاميرية ١٩٢٣
- / المصراع بين الموالي والعرب، تأليف الدكتور محمد بدیع شریف، مصر ١٩٥٤
- / حفظ جزيرة العرب لا بی محمدالحسن بن احمدالهمداني، طبع لیدن ١٨٨٣
- / حفظة الصفا، تأليف توکلی بن اسماعیل معرف به ابن بزار، بمیشی ١٣٢٩ ق.
- / حلقة تاریخ الطبری لعریب بن سعدالقرطبی، طبع دخویه لیدن، ١٨٩٧
-
- / ضحی الاسلام، تأليف احمدامین، ٣ جلد، قاهره ٥٥-١٣٥١
-
- / طبقات الکبری، لابن سعد، لیدن، ١٣٢٢ ق.
- / طبقات سلاطین اسلام، تأليف استانلى لین پول، ترجمه عباس اقبال، طهران ١٣١٢
- / طبقات الشافعیة الکبری، تأليف تاج الدین السبکی، طبع مصر ١٣٢٤ هـ ق.
- / طبقات ناھری، تأليف قاضی منهاج سراج، طبع عبدالعی حبیبی، طبع کلکته ١٨٦٤
-
- کویته لاهور ١٣٢٨ هـ ش.
-
- / طیوسی و مجمع البیان، تأليف دکتر حسین کریمان، ٤ جلد، طهران، ١٣٤٥-٤١
- / طرائق الحقایق، حاج نایب الصدر، طهران، سنگی، ١٣١٩ ق.
-
- / ظفرنامه شامی، تأليف نظام الدین شامی، بسعی واهتمام فلیکس تاور ٢ جلد، بیروت ١٩٣٧
- و پراگ ١٩٥٦
-
- / ظفرنامه یزدی، تأليف شرف الدین علی یزدی، ٢ جلد، کلکته ١٨٨٧-٨٨
- ١٣٣٦ طهران ٢ جلد
-
- / عبا سنامه (تاریخ شاه عباس ثانی) تأليف محمد طاهر وحید قزوینی، بتصحیح ابراهیم دهگان،
- اراک ١٣٢٩ هـ ش.
-
- / العثمانیه، لابی عثمان عمروین بحر الجاحظ، مصر ١٩٥٥
- / غبة الكتبه، مجموعة مراسلات دیوان سلطان سنجر، تأليف منتجب الدین بدیع جوینی
- طهران ١٣٢٩ ش.
-
- / عجائب المقدود (فی نوائب قیمود)، تأليف ابن عربشاه، مصر ١٣٥٥
- / على وبنوه، تأليف طه حسین، طبع دار المعارف، قاهره ١٩٥٣
-
- / العرب قبل الاسلام، جرجی زیدان، طبعة جديدة، به اهتمام حسین مونس، بدون تاریخ
- / العراضه فی الحکایة السلجوقيه، تأليف وزير محمد بن محمد بن (بن عبدالله) النظام الحسيني
- یزدی، لیدن ١٩٠٩
-
- / عصر بی خبری یا تاریخ امتیازات ایران، ابراهیم تیموری، طهران ١٣٣٢
-
- / عقدالعلی للموقف الاعلی، تأليف احمدبن حامد کرماني، ملقب به افضل کرمان، سنگی،
- طهران ١٢٩٣ ق.، به تصحیح واهتمام علی محمد عامری ١٣١١ ش.
-
- / العقد الغرید، تأليف ابن عبد ربہ، ٤ جلد، طبع مصر، بازه‌الاداب دره‌ماش ١٣٥٢؛ ٤ جلد،
- مصر ١٩٢٨؛ ٧ جلد قاهره، طبع لجنة التأليف ١٩٢٥-٥٣
-
- / عيون اخبار الرضا، ابن بابویه، مصدق طهران ١٢٧٥
-
- / عيون الاخبار، تأليف ابن قتيبة، ٤ ج، قاهره ١٩٢٥-٣٥

- عيون الانباء في طبقات الاطباء، تأليف ابن ابي اصيبيعه، طبع مصر ١٢٩٩، ١٣٥٥ هـ ق.
- عين الدولة و الأئم مشروطه، بقلم مهدى داودى، طهران ١٣٤١ ش.
- العواصم من القواسم، لابى بكر بن العربي، المطبعة السلفية، ١٣٧١ هـ.
- غزالى نامه، تأليف جلال همائى، طهران ١٣١٥-١٨
- فاسنامة ابن البلخي، بسعى واهتمام گای لسترانجور. نیکلسون، طبع اوقاد گیب، کمبریج ١٩٢١
- فاسنامة ناصری (تاریخ) تأليف حاج میرزا حسن فسائی، طهران ١٣١٤
- الفادوق عمر بن خطاب، تأليف بشیر یموت، بیروت، ١٣٥٣
- فتنة باب، تأليف اعتضاد السلطنه، بهاهتمام عبد الحسین نوائی، طهران ١٣٣٣
- الفتح الوهی على تاریخ ابی نصر العتبی، موسوم بهشرح یعنی، ٢ جلد، مصر، ١٢٨٦
- الفتنۃ الکبری، تأليف طه حسین، طبع دار المعارف بمصر ١٩٥٣
- فتح البلدان، بلاذری، طبع دخویه ١٨٦٦، طبع دار النشر للجامعيین، بیروت ١٩٥٧
- فجرو الاسلام، تأليف احمد امین، طبع لجنة التأليف والترجمة والنشر، مصر ١٣٤٧
- الفخری فی آلادب السلطانیه والدول الاسلامیه، تأليف محمد بن طباطباء معروف به ابن الطقطقی، طبع گوتا ١٨٦٥ طبع مصر ١٣٤٥
- فرخی میستانی - تأليف دکتر غلامحسین یوسفی، مشهد ١٣٤١
- فرق الشیعه، تأليف ابی القاسم سعد بن عبدالله بن ابی خلف الاشعري القمي، طبع استانبول ١٩٣١
- الفادوق عمر، محمد حسین هیکل، ٢ جزء مصر ١٣٦٤ ق.
- الفرق بين الفرق تأليف ابی منصور عبد القاهر بغدادی، قاهره ١٩٤٨
- * فرقہ اسماعیلیہ، تأليف ماشال گ. س. ھاجسن، ترجمہ فریدون بدراهی، تبریز ١٣٤٣
- الفصل فی الملل والاهواه والنحل (كتاب)، للإمام ابن حزم الظاهري وبهامشه الملل والنحل للشهرستانی ٥ جزء مصر، ١٣٤٧-٤٨
- فکر آزادی، دکتر فریدون آدمیت، طهران، ١٣٤٠ ش.
- فوائد الرضویه فی احوال علماء المذهب الجعفریه، ٢ جلد، تأليف شیخ عباس قمی، طهران ١٣٤٧
- * فهرست کتابهای چاپی، گردآورده خانبا با مشار، طهران، ١٣٣٧
- فهرست مقالات فاسی، ایرج افشار، طهران ١٣٤٥
- الفهرست، تأليف محمد بن اسحق الوراق معروف به ابن النديم، طبع لاپزیک ١٨٧١ - ٧٢، مصر ١٣٤٨
- فهرست کتابخانه دانشگاه طهران، نگارش محمد تقی دانشپژوه و علی نقی منزوی، ١٤ مجلد، انتشارات دانشگاه طهران
- * فهرست نسخه های خطی کتابخانه دانشکده ادبیات، نگارش محمد تقی دانشپژوه، مجله دانشکده ادبیات، سال هشتم.

رفوات الوفيات، تأليف محمد بن شاكر الكتبى، ٢ جلد ١٢٩٩ ق، قاهره ١٩٥١
فيحصل التفرقه بين الاسلام والزندقه، تأليف ابو حامد محمد بن محمد الغزالى، در مجموعه الجواهر-
الغوالى، طبع مصر، سنه ١٣٤٣

قاپوس و شمگیر زیاری، تأليف عباس اقبال، برلين، ١٣٤٣ ق.
القصد والامم في التعريف باصول انساب العرب والمعجم، تأليف ابو عمر النمرى القرطبي،
قاهره ١٣٥٥ ق.

قصص العلماء، ميرزا محمد تنکابنى، طهران ١٣٠٩، طهران ١٣١٣
قندیله، دربيان مزارات سمرقند، بکوشش ایرج افشار طهران، ١٣٤٣ ق.
قواعد عقاید آل محمد، تأليف محمد بن الحسن الدیلمی الیمانی، طبع مصر، ١٣٦٩ هـ ق.
قيام آذربایجان وستان خان، تأليف اسماعيل امیر خیزی، تبریز ١٣٣٩

الكامل في التاريخ، تأليف عزالدين ابن الأثير جزئی، ١٤ مجلد، طبع تونبرگ، لیدن ٧٦-
١٨٦٦ مصر، ٩ مجلد ١٣٤٨ ق.

كتاب اخبار عکه، تأليف ابوالوليد محمد بن عبدالله الازرقی، طبع ووستنبل، لاپزیگ ١٨٥٨
كتاب الاختنام، لابن الكلبی، بتحقيق احمدز کی پاشا، لاپزیگ، ١٩٤١
كتاب الاعلائق الشفیسه، تأليف (ابو على احمد بن عمر) ابن رسته، طبع لیدن سنه ١٨٩١-٩٢
كتاب اعلام الناس بما وقع للبرامة مع بنی العباس، تأليف محمد دیاب الاتلیدی، طبع مصر
١٢٩٦

كتاب الاغانی، تأليف ابو الفرج اصفهانی، طبع مصر، ١٣٢٢-٢٣
كتاب الانصار و الرد على ابن الروانی الملحد، تأليف ابوالحسن عبد الرحيم خیاط المعتزلی،
مصر، ١٣٤٤ هـ ق.

كتاب الانساب، تأليف سمعانی، طبع لیدن، ١٩١٢
كتاب البلدان، يعقوبی، لیدن، ١٨٦٥، نجف ١٩١٨
كتاب البخلاء لا بی عثمان عمرو بن بحر الجاحظ البصري، بهاهتمام وانفلوت، لیدن ١٩٥٥
كتاب بغداد، لابن طیفور، قاهره ١٩٤٩

كتاب الخراج، للقاضی ابی یوسف یعقوب بن ابراهیم، بولاق ١٣٥٢، قاهره ١٣٥٢
كتاب الخراج، لیحیی بن آدم القرشی، طبع لیدن ١٨٩٥
كتاب الخراج، تأليف قدامة بن جعفر، لیدن، ١٣٥٦

كتاب دول الاسلام، تأليف ذهبی، طبع حیدرآباد دکن ١٣٣٧
كتاب دیاد بکریه، تأليف ابو بکر طهرانی، بهاهتمام نجاتی لو غال، فاروق سومر، آنقره ١٩٦٤
كتاب سی و شش صحیفه، در مسائل حکمت و تاویلات، بتصحیح هوشنگ اجاقی، طهران
١٩٦١

كتاب الصاد الممسول على شاتم الرسول، تأليف ابن تیمیه، طبع حیدرآباد دکن ١٣٢٢
كتاب الصواعق المحرقة في الرد على اهل البدع والزنادقه، تأليف شهاب الدين احمد بن حجر
الھیتمی، طبع مصر ١٣٢٦ هـ ق.

- كتاب حودة الأدنى، تأليف ابن حوقل، ليدن ٢ جلد، ١٩٣٨-٣٩.
- كتاب طبقات الأمم، تأليف قاضي صاغورا اندلسى، طبع بيروت ١٩١٢.
- كتاب سيرة صلاح الدين الأيوبي، تأليف ابن الشداد، مصر ١٩٥٣.
- كتاب عمدة الطالب في انساب آل أبي طالب، تأليف جمال الدين احمد بن علي، بميش ١٣١٨.
- كتاب الفرائد، ميرزا أبو الفضل گلپايگانى، قاهره ١٣١٥ ق.
- كتاب الكنى والاسماعلا بي بشرالدولابى، طبع حيدرآباد دكنا ١٣٣٢ ق.
- كتاب محاسن اصفهان، تأليف الماقرونخن، بتصحیح سید جلال الدین حسینی، طهران ١٣١٢.
- كتاب معجم البلدان، ياقوت حموى، طبع و وستنفلدلاپيز یگ، ١٨٦٦-٧١ طبع بيروت.
- كتاب مسالك الممالك، لاصطخرى، طبع ليدن، ١٩٢٧.
- كتاب المعاف، لابن قتيبة الدینورى، طبع ثروت عکاشه، مصر، ١٩٦٥.
- كتاب المقالات والمفرق، تصمیف سعد بن عبدالله الاشعرى، بتصحیح، الدكتور محمد جواد مشکور طهران ١٩٦٣.
- كتاب النقض، تأليف عبدالجليل قزوینی، طبع طهران، ١٣٣١.
- كتاب الوداء والكتاب، تصمیف جهشیاری، طبع قاهره، ١٩٣٨.
- * كشف الظنون، تأليف حاجی خلیفه کاتب چلبی، لاپیز یگ ٥٧ - ١٨٣٥.
- كتاب کفایة الطالب، لاپی عبدالله الکججی، طبع نجف ١٣٥٦.
- كتاب الكواكب الدرية في ما ثر البهائیه، تأليف عبدالحسین آواره، مصر، ١٣٤٢.
-
- * رگاه شماری د د ایران، تأليف سیدحسن تقی زاده، طبع طهران ١٣١٦ هـ. ش.
- رگزادش نامه ایران، در چهار بخش، نگارش مهدیقلی هدایت، طهران ١٣٣٣، ١٣١٧.
- رگشايش و دهایش، (منسوب به) ناصر خسرو، با تصحیح سعید نقیسی، چاپ دوم، طهران ١٩٦١.
-
- لباب الالباب، محمد عوفی، طبع اوتفاگ گیب ١٩٥٦، بکوشش سعید نقیسی، طهران، ١٣٣٥ ش.
- للب التوادین، تأليف یحیی بن عبداللطیف حسینی یا حسنه سیفی قزوینی، طبع طهران ١٣١٤ هـ. ش.
- لسان العرب، تأليف ابن منظور، طبع مصر، ١٢٩٩-١٣٥٨.
- لسان المیزان، تأليف ابن حجر العسقلانی، طبع حیدرآباد دکنا ٣١ - ١٣٢٩.
-
- المآثر والآثار، تأليف محمدحسن خان اعتمادالسلطنه، طبع سنگی، طهران ١٣٠٦ هـ. ق.
- رہاثرالسلطانیه(ماثارسلطانی) تأليف عبدالرزاق بیک دنبی متخلص به مفتون، تبریز ١٢٤١.
- رہاذیاد، مجتبی مینوی، با یک درام تاریخی از صادق هدایت، طهران ١٣١٢ ش.
- * رمالک و زادع، تأليف دکتر. ا. ل. س. لمتون. ترجمه منوچهر امیری، طهران ١٣٣٩.
- * رهانی و دین او، دو خطابه از سیدحسن تقی زاده، با انضمام متون عربی و فارسی درباره مانی و مانویت و آنچه بدین موضوع مربوط است، فراهم آورده احمد افشار شیرازی طهران

- / مجالس المؤمنین، تأليف قاضی نورالله شوشتري، سنگی تبریز، بدون تاریخ، طهران ۱۲۶۸
- / مجمل التوادیخ، در تاریخ زندیه، تأليف ابوالحسن بن محمد امین گلستانه، طبع مدرس رضوی طهران ۱۳۲۰ ه. ش.
- / مجمع التوادیخ: ددقایخ انقاوخ حفویه، تأليف میرزا محمد خلیل مرعشی صفوی، بتصحیح عباس اقبال، طهران، ۱۳۲۸ ه. ش.
- / مجمل فصیحی، تأليف فصیح خوافی، بتصحیح محمود فرخ، ۳ جلد، مشهد ۱۳۳۹-۴۱
- / مجمل التوادیخ والقصص، بتصحیح ملک الشعراه بهار، طبع طهران، سنه ۱۳۱۸ ه. ش.
- / مجموعه اسناد و مدارک چاپ نشده دباده سید جمال الدین مشهود به افغانی، جمع آوری و تنظیم اصغر مهدوی - ایرج افشار، طهران ۱۳۴۲ ه. ش.
- / مختصر تاریخ مجلس ایوان، از انتشارات کاوه، برلین، ۱۳۳۷ ه. ق.
- / المختصر فی اخبار البشیر، تأليف ابوالقداء صاحب حماة، طبع قسطنطینیه ۱۲۸۶ ه. ق.
- / مرآة الجنان و عبرة اليقطان، تأليف امام ابو محمد عبد الله بن اسعد یافعی، ۴ جلد، حیدرآباد دکن ۱۳۳۷
- / مرآة الزمان فی تاریخ الاعیان، تأليف سبط ابن الجوزی، المجلد الثامن، حیدرآباد دکن ۱۹۵۱
- / مروزهای ایران، نگارش مهندس محمدعلی مخبر، طهران ۱۲۲۴ ه. ش.
- / مروج الذهب، تأليف مسعودی، طبع پاریس ۹ جلد، ۱۸۶۱-۷۷، طبع مصر ۲ جلد ۱۳۴۶ تحقیق محمد محیی الدین ۴ مجلد، قاهره ۱۹۴۸
- / هزادات هرات، امیر اصلیل الدین دشتکی، طبع سنگی، هرات ۱۳۱۰ ق.
- / المسالک والممالک، تأليف ابن خرداذبه، طبع دخویه، لیدن ۱۸۸۹
- / مسالک و ممالک، ترجمه کتاب اصطخری، بکوشش ایرج افشار، طهران ۱۳۴۰
- / مسالک الممالک، للاصطخری - لیدن، ۱۹۲۷
- / مساهمة الاخیاد و مساییر الاخیاد، تأليف محمود بن محمد القسرائی، آنقره ۱۹۴۴
- / المستجاد من فعارات الاجواد، تأليف ابو على تنوخي، طبع دمشق ۱۹۴۶
- / المستطرف للابشیری، ۲ جلد، قاهره ۱۲۷۹، مصر ۱۳۰۰
- / معجم قبائل العرب، تأليف عمر رضا کحاله، دمشق ۱۹۴۹
- / المضاف الى بدایع الازمان، تأليف حمید الدین بن حامد کرمانی، به اهتمام عباس اقبال، طهران ۱۳۳۷ ه. ش.
- / مطالعاتی دباب بحرین و جزایر خلیج فارس، تأليف عباس اقبال، طهران، ۱۳۲۸
- / مطلع سعدیین «معجم بحرین»، تأليف کمال الدین عبدالرزاق سمرقندی، بتصحیح محمد شفیع ۲ جلد، لاہور، ۱۹۴۶-۴۹
- / مطلع الشمس، تأليف محمد حسن خان صنیع الدوله، طبع سنگی، طهران، ۱۳۰۱-۱۳۰۳ ه. ق.
- / المعادف لابن قتيبة الدینوری، مصر، ۱۳۰۰ ق.
- / معالم القریب فی احكام الحسبة، لابن الاخوه، بتصحیح روبن لیوی، اوقاف گیب، کمبریج ۱۹۳۷
- / معجم الادباء، یاقوت حموی، لیدن، ۱۶-۱۹۰۹

- * / معجم المطبوعات العربية والمعربة، البيان سركيس يوسف، مصر ١٩٢٨
- / مفتاح باب الباب، تأليف محمد مهديخان زعيم الدولة (ترجمة) چاپ دوم، طهران ١٣٤٠ ش.
- / مقاتل الطالبيين وآخبارهم، (كتاب) و بها مشهور منتخب المراثي والخطب لفخر الدين احمد النجفي، طهران
- / مقالات المسلمين وأختلاف المسلمين، تأليف ابوالحسن على بن اسماعيل الاشعري، استانبول ١٩٢٩-٣٠، مصر ١٩٥٥-٥٤
- / مقالة شخصي سياح ، كه در تفصیل قضیه باب نوشته است، طبع سنگی ١٣٥٨ هـ ق.
- / مقدمة ابن خلدون، به اهتمام کاترمر، طبع پاریس ١٨٥٨، ١٩٥٦، بیروت
- / مقدمة في تاريخ حمد الاسلام، تأليف عبدالغزیز الدوری، بغداد ١٩٤٩
- / مکاوم الاداء، در احوال رجال دوره قاجار، تأليف میرزا محمد علی معلم حبیب آبادی، اصفهان ١٣٣٧ ش.
- / ملخص تاریخ نو، تأليف یعقوب خان انجداني، نگارش ابراهیم دهگان، اراك ١٣٣٢
- / المل والنحل، للشهرستانی، طبع لاپزیگ ١٩٣٣، قاهره ١٩٢٨
- / مهدوین سعدی، محمد قزوینی، (سعدی نامه، تعلیم و تربیت/٧) طهران، ١٣١٦ ش.
- / هنائب بغداد، تأليف جمال الدین ابوالفرج الشهیر بابن الجوزی بغداد ١٣٤٢ هـ ق.
- / هنائب عمر بن عبدالعزیز، لابن الجوزی، لاپزیگ، ١٨٩٩
- / منتخب التواریخ هظفری، تأليف صدیق الممالک شیبانی، طبع منگی، طهران ١٣٢٣ هـ ق.
- / منتخب التواریخ معینی، منسوب به معین الدین نظری، بتصحیح ژان او بن، طهران ١٣٣٦ هـ ش.
- / منتخبات اسماعیلیه، دکتور عادل عوا، دمشق، ١٩٥٨
- / المنتظم فی تاریخ الملوك والامم، تأليف جمال الدین ابوالفرج عبدالرحمن بن الجوزی، ٤ جلد طبع حیدرآباد دکن ١٣٥٧-٥٩
- / منتظم ناصری، تأليف محمد حسن خان اعتمادالسلطنه، ٣ جلد طهران، ١٣٥٥-١٢٩٨ هـ ق.
- / مواهب البهی، تأليف معین الدین بن جلال الدین محمدیزدی، مشهور به معلم، مجلداول، به تصحیح و مقدمه سعید نقیسی، طهران ١٣٢٦
- / مهمان نامه بخا (۱)، تأليف فضل الله روزبهان، به اهتمام دکتر منوچهر ستوده، طهران ١٣٤١ ش.
- / هیرزادقی خان امیرکبیر، تأليف عباس اقبال آشتیانی، طهران ١٣٤٥

-
- / نامه عالم آدی نادری، تأليف محمد کاظم، دفتر اول: مشتمل بر عکس نسخه با مقدمه بقلم میکلو خاما کلای مسکو ١٩٦٥، دفتر دوم، ١٩٦٥
- / نامه قنسو، بعضی مجتبی مینوی، طهران ١٣١١
- / نامه دانشودان، تأليف شمس العلماء عبدالوهاب قزوینی، ابوالفضل ساوجی، وحسن طالقانی ٧ ج، سنگی طهران ١٣٢٤-١٢٩٦
- / نزهۃ القلوب، تأليف حمد الله مستوفی قزوینی، بکوشش محمد دبیر سیاقی، طهران ١٣٣٦

- ر نسائم الامحاء من لطائف الاخبار، در تاریخ وزراء، منسوب به ناصرالدین منشی کرمانی
بتصحیح میر جلال الدین حسینی، انتشارات دانشگاه طهران، ۱۳۳۸
- ر نصف جهان فی تعريف الاصفهان، تأليف محمد مهدی اصفهانی، بتصحیح دکتر منوچهر ستوده،
طهران ۱۳۴۰
- ر نظام التواریخ تأليف بیضاوی (ناصرالدین عبدالله بن عمر بیضاوی) طبع طهران ۱۳۱۳
- ر نقطويان یا پسيختانيان، از صادق کیا، ایران کوده، شماره ۱۳، طهران ۱۳۲۰ یزد گردی
- ر نهاية الادب فی معرفة انساب العرب، تأليف قلقشندي، بغداد ۱۹۵۸
- ر نهاية الادب فی فنون الادب، للنویری، دار الكتب المصرية ۱۹۳۱
- ر نهضت مربد اران د خراسان، تأليف ای.پ پتروشفسکی، ترجمة کریم کشاورز (فرهنگ
ایران زمین ۱۰) طهران، ۱۳۴۱
-

- ر وزادت د عهد سلاطین بزرگ سلجوقی، تأليف عباس اقبال، انتشارات دانشگاه طهران،
۱۳۳۸ ش.
- ر وفيات الاعيان فی انباء ابناء الزمان، تأليف قاضی ابن خلکان، بالشقايق النعمانية در هامش،
۲ جلد ۱۳۱۰، طبع سنگی ۲ جلد طهران ۱۲۸۴، طبع محمد محبی الدین عبدالحمید، ۶
جلد ۱۹۴۸ - ۴۹
- ر وقایع (وزانه دبار ناصرالدین شاه، تأليف اعتمادالسلطنه، طهران
ر دفعه صفين، تأليف نصر بن مذاہم المتنقی، قاهره ۱۳۵۶
-

- ر هدیۃ الاحباب، تأليف حاج شیخ عباس قمی، طهران ۱۳۳۲
- ر هشت مقالة قادیخی و ادبی، نصر الله فلسفی، انتشارات دانشگاه طهران ۱۳۳۰
- ر هفتاد و سه ملت، به اهتمام و تصحیح دکتر محمد جواد مشکور، طهران ۱۳۳۷
- ر هفت باب با با سیدنا، بسعی ولادیمیر ایوانف، چاپ بعثی ۱۹۳۳
-

- ر یادداشت‌های قادیخی، راجع به فتح تهران و اردوی برق، تأليف علی دیوسالار، چاپ طهران
- ر یادداشت‌های قزوینی، بکوشش ایرج افشار، انتشارات دانشگاه طهران
- ر یتیمة الدهرفی شعراء اهل العصر، تأليف ایم منور عبد‌الملک الشعالی، مصر، ۱۳۵۲-۵۳
- ر المیزیدیون فی حاضرهم و ماضیهم، بقلم السید عبدالرزاق حسنی، صیدا ۱۹۵۱
- ر المیزیدیه، صدیق الدملوجی، موصل ۱۹۴۹
- ر المیزیدیه قدیماً و حدیثاً، لاسماعیل بك چول، به اهتمام الدكتور قسطنطین زریق، بیروت ۱۹۳۴
- ر یک کلمه، تأليف میرزا یوسف تبریزی، طبع سنگی ۱۲۸۷

- /Andreas, F.C., *Die Babis in Persien*, Leipzig 1896
/Angioletto, G.M., *Breve Narratione della Vita et fatti del Segnor Ussuncassan Ke di Persia*, 1525
/Arnold, *The Caliphate of Islam*, Oxford 1924
The Preaching of Islam, London 1935
/Arunova-Ashrafiyan, *Gosudarstvo Nadir-Shacha Afshara*, Moskva 1928
-

- /Babinger, "Scheich Bedr ed-din von Simaw.", in «Der Islam», 1921
/Barbaro, *Travels To Tana and Persia*, Hakl. Soc., 1873
*Barthold, *La Decouverte de l'Asie*, Paris 1947
 Herat unter Husein Baiqara, Leipzig 1937
 Mussulman Culture, Calcutta 1934
 Die Persische Su'ubiyas in Zeitsch. für Assyrologie, 26
 Turkestan Down to the Mongol Invasion, 2nd ed., 1958
 Ulug Beg und seine Zeit, Leipzig 1935
 «Zur Geschichte der Saffariden» in *Noeldeke's Festschrift I*
/Bausani, *Persia Religiosa*, Milano 1959
/Bayani,k., *Les relations de l'Iran avec l'Europe occidentale à l'époque Safavide*, Paris 1937
/Baykal, *Uzun Hasan'in Osmanlilara Karsi batı mücadeleye hazırlıkları*.
 Belleten XXI, 1957
/Beazley, Ch. R., *The Texts and Versions of John de Plano Carpini*,
 Cambridge 1903
/Becker, C.H., Bartholds Studien ueber Chalif und Sultan, in *Der Islam*
 VI, 1996
 C.H. Islamstudien, Berlin, 1924
/Bedik, P., *Cebil Sutun*, Vienna 1678
/Bellan, L., *Chah Abbas I, sa vie, son histoire*, Paris 1932.
/Benjamin, S. G. W., *Persia and the Persians*, London 1887.
/Benjamin of Tudela, *Travels of Rabbi Benjamin*, 1783
/Berchem. M. Van., *La propriété territoriale et l'impôt foncier*, Genève
 1886
/Berchet, G., *La Republica di Venezia e la Persia*, Turin 1859
/Blachère, R., *Le problème de Mahomet*, Paris 1952

- /Blochet, E., *Le Messianisme dans l'hétérodoxie musulmane*, Paris 1903
Introduction à l'histoire des Mongols, Leiden-London 1910
- /Boldyrév, *Ocerki iz geratscogo obcestva na rubeze xii-xvi vv*
- /Bosworth, *Ghaznavid Military organisation*, Islam, 1960
The Ghaznavids, Edinburg 1963
- /Bouvat, L., *Essai sur les rapports de la Perse avec l'Europe*, 1918
Les Barmécides, Paris 1912
L'empire mongole, Paris 1927
- /Berezin, I. N., *Petushestviye Po severnoy Persii*, Kazan 1852
- */Brockelmann, C., *Geschichte der Arabischen Literatur*, 5 vols, Vienna und Lyden 1898-1462
Geschichte des islamischen Voelker, München 1943
History of the Islamic Peoples, New York 1960
- /Brossat, *Histoire de la Géorgie*, St. Petersburg 1856-57
Collection d'historiens arméniens. St. Petersburg. 2 Vols 1814-16
- /Browne, E. G., *A Literary History of Persia*, 4 Vols. Cambridge 1928-30
Materials for the study of Babi religion, Cambridge 1918
The Persian Revolution of 1905-1909, Cambridge 1910
A Year Amongst the Persians, London 1893
- /Buhl, *Das Leben Muhammeds*, Heidelberg, 1955
- /Busse, *Untersuchungen zum Islamischen Kanzleiwesen*, 1959
-
- /Caetani, L., *Annale dell' Islam*, 10 Vols, Milan 1905-26
Chronographia Islamica, 5 Vols, Paris 1912
- /Cahen, C., *Le Maleknameh et l'histoire des origines Seljoukides*, Oriens II, 1943
- /Cahun, L., *Introduction à l'histoire de l'Asie*, Paris 1896
- /Canard, Arminiya E I, Nouvelle éd. Vol I
- /Carra de Vaux, *Les Penseurs de l'Islam*, 5 Vols, Paris 1921-26
- /Chabot, *Chronique de Michel le Syrien*, 3 Vols, 1899-1910
- /Chahnazarian, V., *Histoire des guerres et des conquêtes des Arabes en Arménie*, Paris 1856
- /Challeye, F., *Petite histoire des grandes religions*, Paris 1941
- /Champdor, A. Tamerlan, Payot, Paris 1957
- /Chapman, L., *The Fourth Voyages into Persia*, Hak. Ser. 1598
- /Chardin, *Voyages du chevalier Chardin, en Perse et d'autres lieux de l'orient*, par L. Langles, 10 Vols, Paris 1811
- /Chavanne, *Documents sur les Toukiou occidentaux*, St. Petersb. 1903

- /Clairac, L. A., *Histoire de Perse depuis le commencement de ce siècle*, 3 Vols Paris 1750
- /Clavijo, R. G. de, *Embassy to Tamerlane*, London 1928
- /Contarini, A. *The Journal of Ambrose Contarini*, Edinburgh 1811
- /Curzon, Lord, *Persia and the Persian Question*, 2 Vols, London 1892
- /Creswell, K. A. C., *Early Muhammedan Architecture*, 2 Vol, Oxford 1932-40
-

- /Dauson, *The Mongol Mission*, London 1955
- /Defrémy, *Hist. des Sultans Ghourides*, Paris 1884
- /Defrémy, *Mémoire sur la destruction de la Dynastie de Mozaffariens*, Paris 1845
- /Deguignes, Y., *Histoire générale des Huns, des Turcs, des Mongols, et des autres Tartares occidentaux*, Ouvrage Tiré des livres chinois. 4 Vols, Paris 1756-58
- /Dennett, D. C., *Conversion and The Poll Tax in Early Islam*, Cambridge (Mass) 1950
- /Dieulafoy, Jane, *La Perse, la Chaldée et la Susiane*, Paris 1887
- /D'ohsson, C., *Histoire des Mongols*, 4 Vols, La Haye 1834-1835
- /Donaldson. *The Shiite Religion*, London 1933
- /Dorn, *Ueber die Einfaelle des Alten Russen in Tabaristan*, 1875
- /Dozy, *L'Histoire de l'islamisme*, Paris 1879
Die Israeliten zu Mekka, Leipzig 1864
- /Drouville, G., *Voyage en Perse*, Paris 1828
- */Du Mans, R., *Estat de la Perse en 1660*, Paris 1890
- /Dutemple, E., *Les Kajars. Vie de Nasser-ed-din chah* Paris 1873
-

- /Edwards, A, *The Voyage... in Persia*, Hak. 1598-9
- /Elwell-Sutton, *A Guide to Iranian Area Study*, Michigan. 1952
- */Erdmann, F., *Temudschin der Unerschütterliche*, Leipzig 1862
- /Ettinghausen, R., *A selected and Annotated Bibliography of Books and Periodicals*, Washington 1952-54
-

- /Farmer, H. G., *A History of Arabian Music*, London 1929
- /Faruk Sümer, yüzy ilda oguzlar. Ankara. Dil ve Tarik. Fak. Dergisi 1958
- /Fekte, *Die Siaqat-Schrift*, 2 Bde, Budapest 1955
- /Ferrier, J.P., *Voyage en Perse...*, 2 Vols Paris 1860

- /Ferté, *Vie de Sultan Hossein Baikara*, Paris 1898
 /Feuvrier., Dr., *Trois ans à la cour de Perse*, Paris 1906
 /Fischel, «A New Latin Source on Tamerlane's Conquest of Damascus.»
Oriens 9, Lieden 1956
Ibn Khaldun and Tamerlane, Berkeley 1952
 W. J. *The Jews in the Economic and Political life of Medieval Islam*, London 1937
 /Fraser, J. B., *Narrative of a Journey into Khorasan*, 1825
Travels in Koordistan, 2 Vols 1840
 /Frye, R. N., *Iran*, London 1954
The History of Bukhara, Cambridge (Mass) 1954
-

- * /Gabriel, A., *Die Erforschung Persiens*, Wien 1952
 /Gardane, Ange de., *Journal d'un voyage dans la Turquie d'Asie et la Perse*, Paris 1809
 /Gardane, Alfred, *Mission du Général Gardane en Perse*, 1865
 /Gardet, L., *La cité musulmane*, 1954
 /Gaudefroy-Demombynes, *Mahomet, sa vie et sa doctrine*, Paris 1945
 /Gibb, *Mohammedanism*, Oxford 1954
 /Gilanenz, P. S, *The Chronicles*, Lisbon 1959
 /Gobineau, *Religions et philosophies dans l'Asie centrale*, Paris 1899
 /Gobineau, *Trois ans en Asie*, Paris 1859
 /Goeje, M. J. de, *Memoire sur les Carmathes du Bahrain et les Fatimides*, Leyden 1886
 /Goldziher, *Le dogme et la loi de l'Islam*, Paris 1958
 /Golpinarli, *Islam ve Türk illerinde Fütüvet teskilati ve kaynakları*. Iktisat Fak. Mecmuası, İstanbul, 1949
 /Guillaume, *Islam*, P.B. London 1956
New light on the life of Mohammed, Manchester University Press
 Guillou, *Essai bibliographique sur les dynasties musulmanes de l'Iran*, Madrid 1957
 /Greaves, R. L., *Persia and the Defence of India 1884-1892*. London 1959
 /Grousset, R., *L'empire mongol*, Paris 1941
L'empire des steppes, Paris 1939
 /Grunebaum, G. E. Von, *Medieval Islam*, Chicago 1946
-

- /Hannekum, W., *Persien im Spiel des Maechte 1900-1907*, Berlin 1938